

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

มโนภาพจากอীগ้วน่า

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ศึกษา แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

CONCEPTION FROM IGUANA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS EDUCATION)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ มโนภาพจากอีกัวน่า
โดย อิศราพงษ์ โปธิสาร
สาขาวิชา ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)
พิจารณาเห็นชอบโดย
..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสูตร โพธิ์เงิน)
..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ กัญจนา คำโสภี)

60901321 : ทัศนศิลป์ศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

คำสำคัญ : อีกัวน่า

นาย อิศราพงษ์ โพธิสาร: มโนภาพจากอีกัวน่า อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ทินกร กาษรสุวรรณ

โดยส่วนตัวข้าพเจ้านั้นชอบเลี้ยงสัตว์แปลกไว้หลายชนิด แต่มีสิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้าหลงใหลเป็นอย่างมากคือ อีกัวน่า มันเป็นสัตว์ที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแถบประเทศแอฟริกาใต้ กินพืชผักเป็นอาหาร ลักษณะรูปร่างทุกตัวจะมีแผงหนาม หางยาวและขาที่ทรงพลัง จากการที่เลี้ยงดูทุกวัน แต่ละตัวทำให้ได้สังเกตเห็นความงามตามลักษณะเฉพาะของมัน ทั้งสีของผิวหนังที่มีเกล็ดและลวดลายปกคลุมทั่วร่างกายที่แตกต่างกัน เมื่อมองเฉพาะจุดตามร่างกายจึงเกิดการมโนภาพที่เชื่อมโยงกับภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่มีความงามแตกต่างกันไป

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดนี้ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ที่แสดงออกถึงการจิตภาพจากการมองเห็นแล้วนึกคิดจินตนาการถึงสิ่งต่างๆในธรรมชาติ โดยเลือกมุมมองส่วนต่างๆของพื้นผิวและสีสันที่แตกต่างกันออกไปของอีกัวน่า ทำให้เกิดมโนภาพแล้วขยายให้เป็นภาพภูมิทัศน์ของทิวเขา ท้องฟ้า และสภาพแวดล้อมในธรรมชาติที่มีความหลากหลาย โดยใช้เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ และนำเสนอผลงานจิตรกรรมแบบ 2 มิติ

60901321 : Major (VISUAL ARTS EDUCATION)

Keyword : Iguana

MR. ITSARAPONG POTISAN : CONCEPTION FROM IGUANA THESIS ADVISOR :
ASSOCIATE PROFESSOR TINNAKORN KASORNSUWAN

Personally, I prefer many kinds of exotic animals but the one that I fascinate with, is iguana, an animal that is native to South Africa. It eats vegetables as food. All of them have dewlap and a row of elongated scales running from the midline of their necks down to their long tails with powerful legs.

From feeding them every day, the specific characteristic beauties of them can be noticed such as the colors of the skin which is covered with scales and patterns across different body. Moreover, when looking at the specific points along the body, the imagery can be associated with various landscapes of natural beauty as well. This creative thesis series is to create works of art that express the imagery from the natural visible imagery which, I chose to inspect different colors, textures of iguanas' s skin, causing conception, then expanded into landscape of mountains and sky in the divers natural environment. Oil on canvas painting works technique was used to present 2 dimensional visual art.

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด มโนภาพจากอิกัวน่า : Conception from Iguana สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาการองศาสตราจารย์ทินกร กาษรสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ช่วยให้คำแนะนำ แนวคิด ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ มาโดยตลอดจนวิทยานิพนธ์ชุดนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง ที่เป็นประธาน และรองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี กรรมการภายนอก ที่มีส่วนในการสอบวิทยานิพนธ์ โดยได้ให้คำแนะนำเพื่อนำไปต่อยอดสู่ผลงานทัศนศิลป์ชุดต่อไปได้ รวมถึงคณาจารย์คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ และคณะศึกษาศาสตร์ที่อบรมสั่งสอนมอบความรู้ และช่วยเหลือในการสร้างสรรค์ผลงาน ตลอดจนบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากรที่คอยติดต่อประสานงานส่งรายละเอียดข้อมูลข่าวสาร ผู้สร้างสรรค์จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา คณาญาติทั้งหลายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการศึกษาเล่าเรียนในครั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นกำลังทรัพย์หรือกำลังใจที่มอบให้ล้วนแล้วมีผลต่อทางกายและทางจิตใจเป็นอย่างยิ่ง

ขอบคุณมิตรสหายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ครั้งนี้ อาทิเช่น เพื่อนๆพี่ๆทัศนศิลป์ศึกษา รุ่นที่ 9 มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อนๆศิลปกรรมศึกษา รุ่นที่ 8 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่ให้ความช่วยเหลือ คอยให้คำปรึกษาที่ติดต่อกับการศึกษาเล่าเรียนในครั้งนี้เสมอมา

สุดท้ายนี้ขอบคุณตัวผู้สร้างสรรค์เองที่อดทน ฝ่าฟันอุปสรรคปัญหาต่างๆที่พบเจอ ตลอด 2 ปีที่ผ่านมาทำให้ได้เรียนรู้เรื่องราวของงานศิลปะหลายสาขาหลายแขนงจนพัฒนาไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานของตนเอง และหวังว่าผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและผู้มีใจรักงานศิลปะสืบต่อไป

อิสราพงษ์ โพธิ์สาร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1.....	1
บทนำ.....	1
1. ความสำคัญของปัญหา และแรงบันดาลใจ.....	1
2. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
3. กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์.....	2
4. สมมุติฐานของการศึกษา.....	3
5. ขอบเขตการสร้างสรรค์.....	3
6. ขั้นตอน วิธีการในการศึกษาและสร้างสรรค์.....	3
7. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
8. วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ (รายละเอียดอยู่ในบทที่ 3).....	4
9. งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์ งบประมาณ 55,000 บาท โดยจำแนกเป็น.....	5
10. ประโยชน์ที่ได้รับ.....	5
บทที่ 2.....	6
เอกสาร ข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
1. อิทธิพลด้านเนื้อหา.....	6

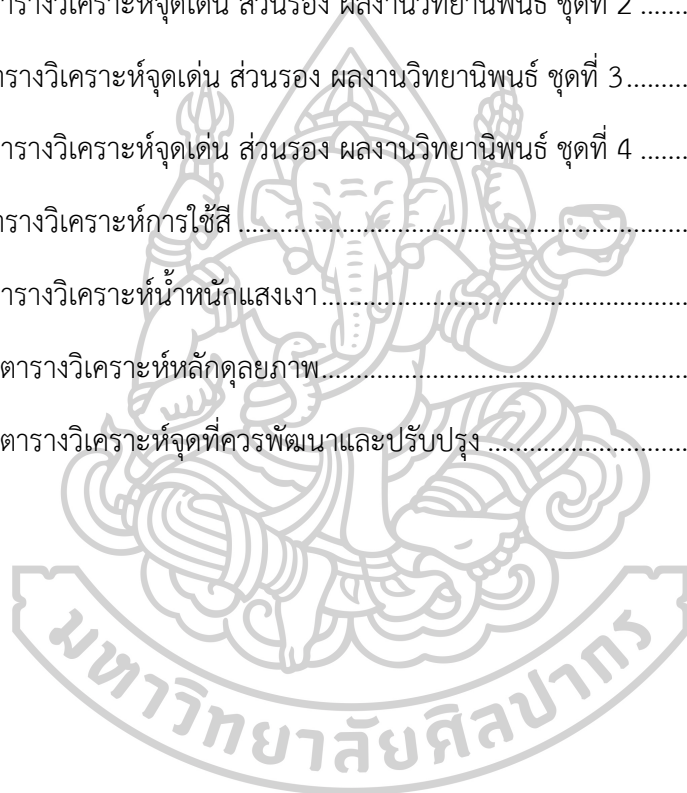
1.1 อิทธิพลที่ส่งผลต่อแรงบันดาลใจ.....	6
1.1.1 ข้อมูลจากอีกัวน่า.....	6
1.1.2 ข้อมูลสัดส่วนร่างกายของอีกัวน่าที่เกี่ยวข้องกับการมโนภาพ.....	10
1.1.3 ข้อมูลจากการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ.....	13
1.1.4 ข้อมูลจากบรรยากาศท้องฟ้า.....	17
1.2 อิทธิพลจากแนวคิด/ทฤษฎี.....	20
1.2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับจินตภาพ.....	20
1.2.2 จินตนาการ – จินตภาพ (Imagination - Image).....	22
1.2.3 จินตภาพกับจินตนาการ.....	23
1.2.4 องค์ประกอบศิลป์.....	24
2. รูปแบบ เทคนิควิธีการ.....	25
2.1 จิตรกรรม.....	25
2.2 การจัดองค์ประกอบของภาพ (Composition).....	26
2.2.1 ความสมดุล (Balance).....	26
2.2.2 จุดสนใจ.....	27
2.2.3 ความเป็นเอกภาพ (Unity).....	27
2.3 เทคนิคการระบายสี (Painting).....	27
2.3.1 การระบายโดยการต่อสีเรียบ.....	27
2.3.2 การระบายโดยการทับซ้อน คือการต่อสี เมื่อสีชั้นล่างแห้งแล้ว จึงระบายสีชั้นบน โดยการปัดสีแผ่วๆ ค่อยๆ ทับซ้อนกันเป็นชั้นขึ้นมา ผลก็คือ สีชั้นบนจะฉาบอยู่ บนผิวหน้า แต่ด้านล่างก็ยังคงมีเม็ดสีของสีชั้นล่างแทรกมาให้เห็น ข้อดีของการวาดภาพด้วยวิธีนี้คือ ทำให้ภาพดูหนักแน่น มีมิติ มีสีของบรรยากาศโดยรวม แทรกอยู่.....	28
2.3.3 การระบายแบบเก็บรายละเอียด.....	28
2.4 สีน้ำมัน (Oil Paint).....	28

2.5 สีอะคริลิก (Acrylic)	29
3. อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม.....	30
3.1. แรงบันดาลใจที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ.....	30
3.1.1 ศิลปะกึ่งนามธรรม (Semi Abstract Art)	30
3.2 แรงบันดาลใจที่ได้รับจากศิลปิน.....	31
3.2.1 ไมเคิล แพร์ททริค โอแรรี่ (Michael Patrick O'Leary)	31
4.2.2 เนียม มวารคหนอง.....	35
4.2.3 จิงอี้หวาง (Jingyi Wang).....	39
บทที่ 3.....	43
วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์.....	43
1. แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน	43
2. รูปแบบของงานสร้างสรรค์.....	44
3. วิธีการดำเนินงาน	44
3.1 กระบวนการศึกษา	44
3.2 กระบวนการสร้างสรรค์	50
3.2.1 ระยะเวลาก่อนวิทยานิพนธ์.....	50
ตารางที่ 2 : วิเคราะห์พัฒนาผลงานระยะเวลาก่อนวิทยานิพนธ์.....	53
3.2.2 ระยะเวลาช่วงวิทยานิพนธ์.....	54
4. รายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงาน	62
5. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน.....	63
5.1 สีน้ำมัน (Oil color).....	63
5.2 สีอะคริลิก (Acrylic color)	63
5.3 น้ำมันลินสีด (Linseed Oil)	64
5.4 พู่กัน (Brushes)	65

5.5	ผ้าเช็ดฟูกัน	65
5.6	ภาชนะล้างฟูกัน.....	65
5.7	ผ้าใบ (Canvas).....	65
5.8	กล้องถ่ายภาพ	66
5.9	สมุดจดบันทึก ปากกา	66
5.10	คอมพิวเตอร์ (Computer)	67
5.11	เครื่องยิงแม่กลม ปั่นลม.....	67
6.	ผลงานสำเร็จ	68
บทที่ 4.....		72
ผลการวิเคราะห์การสร้างสรรค์		72
การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์		72
1. จุดเด่นของผลงาน		73
1.1 จุดเด่น ส่วนรอง.....		73
1.2 วิเคราะห์การใช้สี.....		77
1.3 วิเคราะห์น้ำหนักแสงเงา.....		78
1.4 วิเคราะห์หลักดุลภาพ		79
บทที่ 5.....		81
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....		81
1. สรุปผลการสร้างสรรค์.....		81
2. อภิปรายผล		81
3. ข้อเสนอแนะ		83
รายการอ้างอิง		84
ประวัติผู้เขียน		86

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ตารางการวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน	42
ตารางที่ 3 : ตารางรายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงาน.....	62
ตารางที่ 4 : ตารางวิเคราะห์จุดเด่น ส่วนรอง ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1	73
ตารางที่ 5 : ตารางวิเคราะห์จุดเด่น ส่วนรอง ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2	74
ตารางที่ 6 : ตารางวิเคราะห์จุดเด่น ส่วนรอง ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3.....	75
ตารางที่ 7 : ตารางวิเคราะห์จุดเด่น ส่วนรอง ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4	76
ตารางที่ 8 : ตารางวิเคราะห์การใช้สี	77
ตารางที่ 9 : ตารางวิเคราะห์น้ำหนักแสงเงา.....	78
ตารางที่ 10 : ตารางวิเคราะห์หลักดุลยภาพ.....	79
ตารางที่ 11 : ตารางวิเคราะห์จุดที่ควรพัฒนาและปรับปรุง	80

สารบัญภาพ

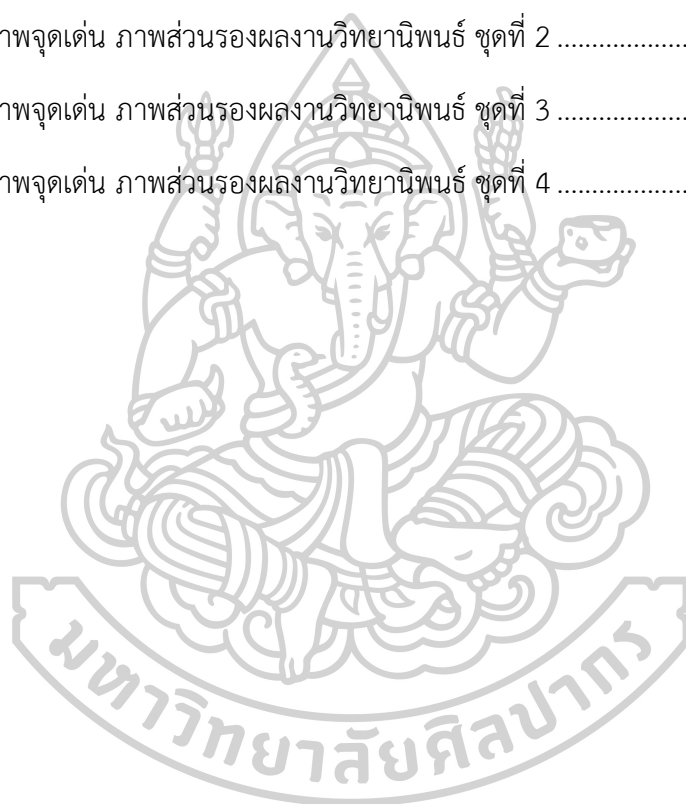
	หน้า
ภาพที่ 1 : ภาพถ่าย Green iguana.....	7
ภาพที่ 2 : ภาพถ่าย Red iguana	7
ภาพที่ 3 : ภาพถ่าย Blue iguana	8
ภาพที่ 4 : ภาพถ่าย Albino iguana T-.....	8
ภาพที่ 5 : ภาพถ่าย Albino iguana T+	9
ภาพที่ 6 : Snow iguana	9
ภาพที่ 7 : ภาพ Albino iguana T+ (คาราเมล).....	10
ภาพที่ 8 : ภาพถ่าย close - up Fiji iguana.....	11
ภาพที่ 9 : ภาพถ่าย close - up Green iguana.....	11
ภาพที่ 10 : ภาพถ่าย close - up Abino iguana T-.....	12
ภาพที่ 11 : ภาพถ่าย close - up Red iguana	12
ภาพที่ 12 : ภาพถ่ายภูเขาหินปูน.....	13
ภาพที่ 13 : ภาพถ่ายภูเขาหินปูน.....	14
ภาพที่ 14 : ภาพถ่ายภูเขาหินปูน.....	14
ภาพที่ 15 : ภาพถ่ายสันเขา	15
ภาพที่ 16 : ภาพถ่ายสันเขา	15
ภาพที่ 17 : ภาพถ่ายสันเขา	16
ภาพที่ 18 : ภาพถ่ายสันเขา	16
ภาพที่ 19 : ภาพถ่ายบรรยากาศท้องฟ้าเวลาเช้า	17
ภาพที่ 20 : ภาพถ่ายบรรยากาศท้องฟ้าเวลากลางวัน.....	17
ภาพที่ 21 : ภาพถ่ายบรรยากาศท้องฟ้าเวลาเย็น.....	18

ภาพที่ 22 : ภาพถ่ายบรรยากาศท้องฟ้าเวลาพม่า	18
ภาพที่ 23 : ภาพถ่ายบรรยากาศท้องฟ้าก่อนฝนตก	19
ภาพที่ 24 : ภาพถ่ายบรรยากาศท้องฟ้ายามค่ำคืน	19
ภาพที่ 25 : ภาพผลงานของ Maciej Ciesla	30
ภาพที่ 26 : wild animals curiously displaced inside supermarkets	31
ภาพที่ 27 : wild animals curiously displaced inside supermarkets	32
ภาพที่ 28 : wild animals curiously displaced inside supermarkets	32
ภาพที่ 29 : wild animals curiously displaced inside supermarkets	33
ภาพที่ 30 : wild animals curiously displaced inside supermarkets	33
ภาพที่ 31 : wild animals curiously displaced inside supermarkets	34
ภาพที่ 32 : wild animals curiously displaced inside supermarkets	34
ภาพที่ 33 : ภาพศิลปิน เนียม มะวรคณอง	35
ภาพที่ 34 : ผลงานของ เนียม มะวรคณอง ในนิทรรศการ “แมวห่วย”	36
ภาพที่ 35 : ผลงานของ เนียม มะวรคณอง ในนิทรรศการ “แมวห่วย”	36
ภาพที่ 36 : ผลงานของ เนียม มะวรคณอง ในนิทรรศการ “แมวห่วย”	37
ภาพที่ 37 : ผลงานของ เนียม มะวรคณอง ในนิทรรศการ “แมวห่วย”	37
ภาพที่ 38 : ผลงานของ เนียม มะวรคณอง ในนิทรรศการ “แมวห่วย”	38
ภาพที่ 39 : ผลงานของ เนียม มะวรคณอง ในนิทรรศการ “แมวห่วย”	38
ภาพที่ 40 : ผลงานของ Jingyi Wang	40
ภาพที่ 41 : ผลงานของ Jingyi Wang	40
ภาพที่ 42 : ผลงานของ Jingyi Wang	41
ภาพที่ 43 : ผลงานของ Jingyi Wang	41
ภาพที่ 44 : ภาพถ่ายช่วงลำตัวช่วงหน้าของ Fiji Iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม	45
ภาพที่ 45 : ภาพถ่ายช่วงสันหลังของ Panda spiny tailed Iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม	45

ภาพที่ 46 : ภาพถ่ายลำตัวช่วงหน้าของ ฟาราชญูอีกัวน่า ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม	46
ภาพที่ 47 : ภาพถ่ายช่วงกลางลำตัวถึงโคนหางของ Lesser antillean iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม.....	46
ภาพที่ 48 : ภาพถ่ายช่วงหัวถึงกลางลำตัวของ Albino iguana T+ (ทับทิมสยาม) ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม.....	47
ภาพที่ 49 : ภาพถ่ายช่วงโคนหางของ Lesser antillean iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม.....	47
ภาพที่ 50 : ถ่ายช่วงโคนหางของ ฟาราชญูอีกัวน่า ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม.....	48
ภาพที่ 51 : ภาพถ่ายส่วนหัวของ Cuban rock Iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม	48
ภาพที่ 52 : ภาพถ่ายช่วงหัวถึงโคนหางของ Lesser antillean iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม.....	49
ภาพที่ 53 : ภาพถ่ายโคนหางของ Cuban rock Iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม	49
ภาพที่ 54 : ตัวอย่างภาพอีกัวน่าที่ได้จากการ Zoom in.....	50
ภาพที่ 55 : ตัวอย่างภาพอีกัวน่าที่ได้จากการ Zoom in.....	50
ภาพที่ 56 : รูปถ่ายภาพต้นแบบที่คาดว่าจะสร้างสรรค์.....	51
ภาพที่ 57 : ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 1.....	51
ภาพที่ 58 : ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2.....	52
ภาพที่ 59 : ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 3.....	52
ภาพที่ 60 : คัดเลือกภาพอีกัวน่า.....	54
ภาพที่ 61 : ทำการ Zoom in ให้ได้ตามลักษณะของแนวภูเขา.....	54
ภาพที่ 62 : นำภาพ Zoom in เข้าโปรแกรมโฟโต้ชอป.....	55
ภาพที่ 63 : ทำการตัดภาพเฉพาะส่วนของสันหลังของอีกัวน่า.....	55
ภาพที่ 64 : สร้างภาพพื้นหลังที่ไล่ระดับสีเข้ม อ่อน และเลือกใช้สีที่เป็นสีฟ้าอมเขียว.....	55
ภาพที่ 65 : นำภาพอีกัวน่าเข้ามาใส่ในภาพพื้นหลัง.....	56
ภาพที่ 66 : ทำการเบลอนแนวสันหลังส่วนขวาของอีกัวน่าเพื่อสร้างระยะไกล.....	56
ภาพที่ 67 : ภาพต้นแบบของผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1 ที่เสร็จสมบูรณ์.....	56

ภาพที่ 68 : ภาพต้นแบบผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 2.....	57
ภาพที่ 69 : ภาพต้นแบบผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 3.....	57
ภาพที่ 70 : ภาพต้นแบบผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 4.....	57
ภาพที่ 71 : นำผ้าใบที่พิมพ์องค์เจ็ทด้วยภาพต้นแบบมาซึงกับโครงไม้เฟรม.....	58
ภาพที่ 72 : เมื่อซึงผ้าใบเสร็จแล้วจะเห็นได้ว่า ภาพที่พิมพ์องค์เจ็ทจะมีสีที่อ่อนลงกว่าภาพต้นแบบ .	58
ภาพที่ 73 : เฟรมภาพต้นแบบที่พิมพ์ด้วยอิงค์เจ็ทก่อนระบายทับด้วยสีน้ำมัน สีอะคริลิค	59
ภาพที่ 74 : เฟรมภาพต้นแบบที่พิมพ์ด้วยอิงค์เจ็ทก่อนระบายทับด้วยสีน้ำมัน สีอะคริลิค	59
ภาพที่ 75 : เฟรมภาพต้นแบบที่พิมพ์ด้วยอิงค์เจ็ทก่อนระบายทับด้วยสีน้ำมัน สีอะคริลิค	60
ภาพที่ 76 : ระบายสีบรรยากาศท้องฟ้าด้วยสีฟ้าอมเขียวไล่น้ำหนักสีจากเข้มไปอ่อนเพื่อสร้างระยะให้กับภาพ และระบายเพิ่มความเข้มให้ภาพด้วยโทนสีเขียวตรงสันหลังอีกัวน่าและเก็บรายละเอียดของพื้นผิว ลวดลาย ด้วยสีน้ำมัน สีอะคริลิค.....	60
ภาพที่ 77 : ระบายสีบรรยากาศท้องฟ้าด้วยสีฟ้าอมม่วงโดยไล่น้ำหนักสีให้ข้างบนเข้มข้างล่างอ่อน และระบายเพิ่มความเข้มด้วยสีน้ำตาลเข้มบางส่วนบนลวดลายของอีกัวน่าเพื่อสร้างความเด่นชัด .	61
ภาพที่ 78 : ระบายสีม่วงน้ำเงินไล่ความเข้มไปอ่อนจากข้างบนเพื่อสร้างบรรยากาศของท้องฟ้าตอนหัวค่ำ ระบายเก็บรายละเอียดของอีกัวน่าให้เด่นชัดขึ้นเพื่อสร้างระยะหน้า และระบายเคลือบบางด้วยสีน้ำเงินอมม่วงเพื่อสร้างความเบลอในส่วนของอีกัวน่าที่เป็นระยะไกล	61
ภาพที่ 79 : ระบายสีบรรยากาศท้องฟ้าด้วยสีน้ำเงินอมดำไล่ สร้างความสว่างในระยะไกลด้วยการแทรกสีน้ำเงินอมเทา เพิ่มเติมสีของภูเขาด้วยสีของบรรยากาศท้องฟ้าเพื่อผลักระยะให้อีกัวน่าดูเด่นขึ้น และระบายเพิ่มความเข้มให้อีกัวน่าในส่วนที่เป็นรอยย่นของผิวหนัง และเก็บรายละเอียดแสงด้วยการค่อยๆ จุดเพื่อเพิ่มความสว่าง.....	62
ภาพที่ 80 : วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการระบายสี.....	63
ภาพที่ 81 : น้ำมันลินสีด (Linseed Oil).....	64
ภาพที่ 82 : ผ้าใบ (Canvas).....	65
ภาพที่ 83 : กล้องถ่ายภาพ.....	66
ภาพที่ 84 : สมุดจดบันทึก ปากกา.....	66
ภาพที่ 85 : คอมพิวเตอร์ (Computer)	67

ภาพที่ 86 : เครื่องยิงแม่เหล็กม ป้อมลม	67
ภาพที่ 87 : ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1.....	68
ภาพที่ 88 : ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2.....	69
ภาพที่ 89 : ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3.....	70
ภาพที่ 90 : ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4.....	71
ภาพที่ 91 : ภาพจุดเด่น ภาพส่วนรองผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1	73
ภาพที่ 92 : ภาพจุดเด่น ภาพส่วนรองผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2	74
ภาพที่ 93 : ภาพจุดเด่น ภาพส่วนรองผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3	75
ภาพที่ 94 : ภาพจุดเด่น ภาพส่วนรองผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4	76

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญของปัญหา และแรงบันดาลใจ

มนุษย์ทุกคนต่างก็มีรสนิยมความชอบการเลี้ยงสัตว์ที่แตกต่างกันออกไป แต่จะมีสักกี่คนที่ชอบเลี้ยงสัตว์แปลก (Exotic pet) มีสัตว์ประเภทหนึ่งอยู่ในตระกูลสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมจำพวกกิ้งก่านั่นคือ อีกัวน่า (Iguana) มันเป็นกิ้งก่าขนาดใหญ่ บนหลังของมันจะมีกระดองคล้ายแผงหนาม หางยาว แข็งแรงปีกบินและขาที่ทรงพลังดูน่าเกรงขาม มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแถบแอฟริกาใต้ คนทั่วไปอาจมองว่าน่าเกลียดน่ากลัว แต่มันกลับสร้างความภูมิใจให้กับจิตส่วนตัวเป็นอย่างมากจึงต้องแสวงหาไว้ครอบครอง อีกัวน่าเป็นสัตว์กินพืชผักใบเขียวเลี้ยงดูดูแลให้เชื่องเหมือนสัตว์เลี้ยงทั่วไปได้ง่าย จากการที่เลี้ยงดูดูแลเอาใจใส่อยู่ทุกวันจึงสังเกตเห็นลักษณะเฉพาะของแต่ละตัวที่มีสีสันทที่สวยงาม ผิวหนังที่มีเกล็ดปุ่มปม ลวดลายที่มีสีแทรกปกคลุมทั่วร่างกายที่แตกต่างกัน และกระดองหลังที่เหมือนแผงหนามชี้ตรงอยู่บนสันหลังที่โค้งทอดยาวจรดหาง องค์ประกอบเหล่านี้มันทำให้เกิดความหลงใหล ประทับใจ มีความสุขทุกครั้งที่ได้เห็นและสัมผัสจับต้อง

จิตส่วนตัวอีกประการหนึ่งคือการที่ชอบไปพักผ่อนในสถานที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติ ป่าไม้ น้ำตก ภูเขา ทะเล ธรรมชาติที่สวยงามของการขับรถมักจะพบเห็นทัศนียภาพที่งดงามตามข้างทางเสมอ สิ่งที่เราพบเห็นบ่อยเมื่อออกไปต่างจังหวัดคงจะหนีไม่พ้นภูเขาซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้างโดยธรรมชาติที่ตั้งตระหง่าน อดโฉมความงดงามที่แตกต่างกันไปของแต่ละลูก ภูเขาบางลูกมีรูปทรงที่แปลกตาดูตลกขบขัน บางลูกถูกปกคลุมด้วยต้นไม้เขียวขจี ซึ่งเมื่อรวมกับสีสันทของบรรยากาศท้องฟ้าที่งดงามตามช่วงเวลานั้น สิ่งเหล่านี้เป็นภาพที่น่าจดจำ ตรึงตาตรึงใจไปตลอด เพราะเป็นสิ่งที่ไม่ได้พบเห็นง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เป็นการสร้างผลงานศิลปะที่แสดงออกถึงการจินตภาพจากการมองเห็น แล้วนึกคิดจินตนาการถึงสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ โดยเลือกมุมมองส่วนของพื้นผิว สันหลังที่ยาว และสีสันทที่แตกต่างกันออกไปของอีกัวน่า ทำให้เกิดการมโนภาพแล้วขยายเชื่อมโยงให้เป็นภาพภูมิทัศน์ของแนวเขาที่ทอดยาว สร้างบรรยากาศของสีสันทของท้องฟ้า และสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลาย โดยใช้เทคนิคสีน้ำมัน สีอะคริลิกบนผืนผ้าใบ และนำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมแบบ 2 มิติ

2. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานมโนภาพจากอีกัวน่า
2. เพื่อศึกษารูปแบบและเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานตามแนวคิด การมโนภาพ การจินตนาการ ในผลงานมโนภาพจากอีกัวน่า
3. เพื่อสร้างสรรค์จิตรกรรม 2 มิติตามแนวคิดเรื่อง มโนภาพจากอีกัวน่า

3. กรอบแนวคิดในการสร้างสรรค์

ทฤษฎี/แนวคิด	อิทธิพลทางศิลปกรรม	แนวคิด	เทคนิค	รูปแบบ
<p>- ทฤษฎีเกี่ยวกับจินตภาพ ทฤษฎีนี้ จึงเป็นการนำภาพในอดีตของตนเองที่เคยประสบมา แล้วสร้างจินตภาพใหม่เพื่อแก้ไขให้ดีขึ้น (แหล่งที่มา : มนัส โกมลชา , 2562)</p> <p>- จินตภาพกับจินตนาการ เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนพึงควรมี อาจเกิดขึ้นมาในรูปแบบที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ณ.ตอนนั้น ช่วงเวลา หรือปัจจัยอื่นๆ ที่มากระตุ้น (แหล่งที่มา : ชะลูด นิ่มเสมอ, 2559)</p> <p>- องค์ประกอบศิลปการ นำเอาส่วนประกอบของศิลปะอันได้แก่ เส้น สี น้ำหนัก รูปร่างรูปทรง ขนาดสัดส่วน และลักษณะผิว มาจัดรวมเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความงามทางศิลปะ (แหล่งที่มา : ศุภพงศ์ ยืนยง, 2547)</p>	<p>- ศิลปะกึ่งนามธรรม (Semi Abstract Art) เป็นศิลปะที่แสดงออกให้เห็นความสำคัญของรูปแบบธรรมชาติที่น้อยลง และให้ความสำคัญกับความรู้สึกนึกคิดของผู้สร้างสรรค์มากขึ้น (แหล่งที่มา : ดนยา เขียววัณกี, 2562)</p> <p>-ไมเคิล แพร์ททริก โอแรร์ ศิลปินที่นำเสนอมุมมองของสัดส่วนร่างกายสัตว์มา นำเสนอในรูปแบบกึ่งนามธรรม (แหล่งที่มา : My Modern met, 2012)</p> <p>- เนียม มะวระคนอง ศิลปินที่นำเสนอเรื่องราวของความไม่สมบูรณ์แบบผ่านภาพแมว (แหล่งที่มา : Dooddot, 2012)</p> <p>- จิงอิ้วหวาง ศิลปินที่ถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตที่เปรียบเสมือนต้นกระบองเพชร (แหล่งที่มา : ContemporaryArt Curator, 2012)</p>	<p>- การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เป็นการสร้างผลงานศิลปะที่แสดงออกถึงการจินตภาพจากการมองเห็น แล้วนึกคิดจินตนาการถึงสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ โดยเลือกมุมมองส่วนของพื้นผิว สันหลังที่ยาว และสีเส้นที่แตกต่างกันออกไปของอีกัวน่า ทำให้เกิดการมโนภาพแล้วขยายเชื่อมโยงให้เป็นภาพภูมิทัศน์ของแนวเขาที่ทอดยาวสร้างบรรยากาศของสีเส้นของท้องฟ้า และสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลาย โดยใช้เทคนิคสีน้ำมัน สีอะคริลิกบนผืนผ้าใบ และนำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมแบบ 2 มิติ</p>	<p>- จิตรกรรมแบบ 2 มิติ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ</p> <p>- นำภาพที่ปรับแต่งเสร็จสมบูรณ์พิมพ์ลงอิงค์เจ็ทและทำการขั้นตอนทางศิลปกรรม</p> <p>- นำเสนอกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน</p>	<p>- กึ่งนามธรรม โดยคัดเลือกภาพ close up ของอีกัวน่ามาปรับแต่งให้เป็นภูมิทัศน์ของสันเขาเพิ่มเติมบรรยากาศของทำฟ้าให้ภาพออกมาเป็นทัศนียภาพของธรรมชาติที่แปลกใหม่</p>

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มโนภาพจากอีกัวน่า”

ที่นำเสนอในรูปแบบจิตรกรรมแบบ 2 มิติ จำนวน 4 ชิ้น

4. สมมุติฐานของการศึกษา

ผลงานสร้างสรรค์ชุด “มโนภาพจากอีกัวน่า” เป็นการถ่ายทอดผลงานที่แสดงให้เห็นถึงความงามของภูมิทัศน์ธรรมชาติที่งดงามของธรรมชาติ โดยมีสัดส่วนของอีกัวน่ามาเป็นองค์ประกอบ ผ่านผลงานจิตรกรรมแบบ 2 มิติ เพื่อให้ผู้ชมผลงานได้เห็นความแปลกใหม่ของธรรมชาติในอุดมคติ

5. ขอบเขตการสร้างสรรค

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการสร้างสรรค์ผลงานธรรมชาติตามจินตนาการ ประกอบกับบางส่วนของร่างกายอีกัวน่าที่มีลักษณะโค้งงอ ไม่ว่าจะ เป็นแนวสันหลัง โคนหาง หรือโหนกหัวของอีกัวน่าที่มีความแตกต่างและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือน ทำให้นึกถึงภูมิทัศน์ของสันเขาที่มีความงดงามแตกต่างกันตามลักษณะและช่วงเวลา

2. ขอบเขตด้านรูปแบบ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่งดงามให้ออกมาในรูปแบบของงานจิตรกรรมแบบ 2 มิติ

3. ขอบเขตด้านเทคนิค เป็นการสร้างสรรค์ผลงานโดยการใช้สีน้ำมัน สีอะคริลิก ระบายลงบนผืนผ้าใบที่พิมพ์ลวดลาย เพื่อตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการนำเสนอให้มีความหลากหลายและน่าสนใจ

6. ขั้นตอน วิธีการในการศึกษาและสร้างสรรค์

6.1 ขั้นตอนและวิธีการศึกษา

- 1.) ศึกษาลักษณะสัดส่วน ลวดลาย พื้นผิว ของอีกัวน่าที่ตนเองเลี้ยง
- 2.) ศึกษาข้อมูลภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์
- 3.) ลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อสำรวจ ถ่ายรูปภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ ทิวเขา ท้องฟ้า
- 4.) ถ่ายรูปสัดส่วนของร่างกายอีกัวน่าตามแผนที่วางไว้

6.2 ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์แบ่งเป็น 2 ระยะ

ระยะก่อนวิทยานิพนธ์

- 1.) คัดเลือกภาพต้นแบบ
- 2.) ร่างภาพลงบนผืนผ้าใบ
- 3.) ระบายสีตามแบบที่ร่างไว้

ระยะช่วงวิทยานิพนธ์

- 1.) คัดเลือกภาพต้นแบบ

2.) นำภาพที่คัดเลือกมาตัดต่อ ปรับแต่งบรรยากาศในโปรแกรม Adobe Photoshop

3.) นำเสนอภาพต้นแบบกับอาจารย์ที่ปรึกษา

4.) นำภาพต้นแบบพิมพ์อิงค์เจ็ทลงบนผืนผ้าใบและระบายทับ

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 สัตว์แปลก (Exotic pet) หมายถึง สัตว์เลี้ยงชนิดใดก็ตามที่ไม่ใช่ สุนัข และแมว (ในชนิดปกติ) และไม่นับรวมในภาคปศุสัตว์

7.2 อีกัวน่า (Iguana) หมายถึง สัตว์เลื้อยคลานจำพวกกิ้งก่าต้นกำเนิดอยู่แถบแอฟริกาใต้ คล้ายกับตะกอกของเมืองไทย แต่โตเต็มวัยมีขนาดใหญ่กว่าและกินพืชผักใบเขียวเป็นอาหาร

7.3 จริต หมายถึง นิสัย ความประพฤติ หรืออะไรก็ตามที่เป็นความชอบเป็นการส่วนตัว

7.4 ทักษะภาพ หมายถึง ภาพวิวทิวทัศน์ที่สวยงาม

7.5 ตระหง่าน หมายถึง สิ่งที่ถูกเปรียบเทียบกับความสูง

7.6 ตรึงตราตรึงใจ หมายถึง สิ่งที่มีมองแล้วเกิดความชอบ เกิดความประทับใจ

7.7 จินตนาการ หมายถึง ภาพที่คิดขึ้นมาในใจ

7.8 จินตภาพ หมายถึง ภาพที่คิดขึ้นมาในใจแล้วใช้อารมณ์ความรู้สึกเข้าไปมีส่วนร่วม

7.9 มโนภาพ หมายถึง การคิดภาพขึ้นมาในใจและประดิษฐ์ภาพเป็นสิ่งที่ต่างๆ

7.10 จิตรกรรม 2 มิติ หมายถึง ภาพวาดสีน้ำมัน สีอะคริลิก บนผืนผ้าใบ

8. วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ (รายละเอียดอยู่ในบทที่ 3)

8.1 วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์

8.1.1 สีอะคริลิก

8.1.2 สีน้ำมัน

8.1.3 ลินสีด

8.1.4 น้ำยาล้างฟู่กัน

8.1.5 เฟรมผ้าใบ

8.1.6 สมุดจดบันทึก

8.1.7 ลูกแม็กเบอร์ 3

8.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

- 8.2.1 กล้องถ่ายภาพ
- 8.2.2 โทรศัพท์มือถือ
- 8.2.3 คอมพิวเตอร์
- 8.2.4 พู่กัน
- 8.2.5 แปรงทาสี
- 8.2.6 จานสี
- 8.2.7 เครื่องยิงแม่กลม
- 8.2.8 ปั้นลม

9. งบประมาณที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ประมาณ 55,000 บาท โดยจำแนกเป็น

9.1 ค่าวัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์	25,000	บาท
9.2 ค่าอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์	20,000	บาท
9.3 ค่าจัดทำเอกสาร	10,000	บาท
รวมทั้งสิ้น	55,000	บาท

10. ประโยชน์ที่ได้รับ

- 10.1 สามารถสร้างสรรค์ผลงานภูมิทัศน์ทางธรรมชาติในรูปแบบเฉพาะตนที่เกิดจากการมโนภาพจากอิทธิวน้ำ
- 10.2 ได้ศึกษาและเข้าใจรูปแบบในการแสดงออกโดยการสร้างสรรค์ผลงานแบบจิตรกรรมผสม
- 10.3 เพื่อเป็นแรงบันดาลใจหรือแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบกึ่งนามธรรมต่อไป

บทที่ 2

เอกสาร ข้อมูลและศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “มโนภาพจากอีกัวน่า” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา รูปแบบการจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างอีกัวน่ากับภูมิทัศน์ทางธรรมชาติให้ออกมาเป็นผลงาน ธรรมชาติแบบกึ่งนามธรรม ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ จำเป็นจะต้องอาศัยข้อมูลด้านเอกสาร และลงพื้นที่ในการรวบรวมข้อมูล โดยสามารถจำแนกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ได้ดังนี้

1. อิทธิพลด้านเนื้อหา
2. รูปแบบ เทคนิควิธีการ
3. อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม

1. อิทธิพลด้านเนื้อหา

1.1 อิทธิพลที่ส่งผลต่อแรงบันดาลใจ

1.1.1 ข้อมูลจากอีกัวน่า

อีกัวน่ามีหลากหลายสายพันธุ์ แต่ที่นิยมเลี้ยงในประเทศไทยแบบถูกกฎหมายมีอยู่ไม่กี่ชนิด ได้แก่ *Green iguana* , *Central spiny tail iguana* , *White rhino iguana* , *Lesser antillean iguana*

1.) *Green iguana* เป็นสายพันธุ์ดั้งเดิมที่อยู่ในแถบอเมริกากลางและอเมริกาใต้ เป็นกิ้งก่าขนาดใหญ่ สีเขียว ตรงกลางสันหลังมีกระดองหนามแหลมตั้งแต่ต้นคอจนถึงหาง บริเวณลำคอมีปุ่มที่นูนขนาดใหญ่ มีเหนียงใต้คอ

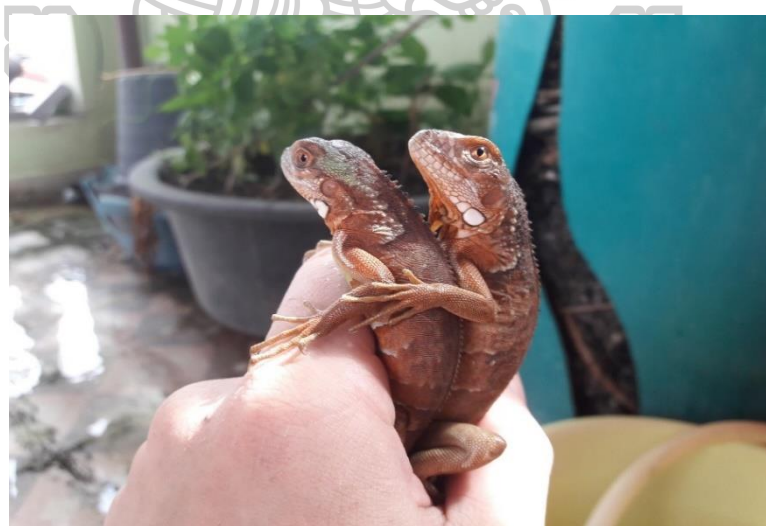

ภาพที่ 1: ภาพถ่าย Green iguana

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : สถานที่เลี้ยงของผู้วิจัย, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

ต่อมาภายหลังได้มีการพัฒนาเพิ่มสีมากขึ้นจนเกิดเป็นอีกว่าสีใหม่ แต่ลักษณะร่างกายยังคงเหมือนเดิม

2.) Red iguana เกิดจาก Green iguana ที่จำนวนเม็ดสีส้มตามลำตัวที่ค่อนข้างเยอะกว่าสีเขียวผสมกัน ลูกที่เกิดมาจะมีสีแดงเข้ม หรือ ส้ม

ภาพที่ 2 : ภาพถ่าย Red iguana

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : สถานที่เลี้ยงของผู้วิจัย, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

3.) *Blue iguana* เกิดจากความบังเอิญของ *Green iguana* ที่ยีนส์มีความผิดปกติของเม็ดสี (พิการ) เม็ดสีเหลืองไม่ทำงานมาผสมกัน ลูกที่เกิดมาจะมีสีฟ้า นักบริดเดอร์จึงนำความพิการของเม็ดสีมาพัฒนาต่อจนเป็นสายพันธุ์ *Blue iguana* ที่คงที่

ภาพที่ 3 : ภาพถ่าย *Blue iguana*

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : สถานที่เลี้ยงของผู้วิจัย, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

4.) *Albino iguana T-* (เผือกตาแดง) เกิดจาก *Green iguana* ที่ยีนส์มีความผิดปกติของเม็ดสี (พิการ) เม็ดสีฟ้า เม็ดสีดำไม่ทำงานมาผสมกัน ลูกที่เกิดมาจึงเกิดเป็นสีเหลือง (เผือก) จะมีดวงตาสีแดงกลมใหญ่และฝ้าฟาง เล็บสีขาวใส

ภาพที่ 4 : ภาพถ่าย *Albino iguana T-*

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : สถานที่เลี้ยงของผู้วิจัย, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

5.) Albino iguana T+ (เผือกตาดำ) เกิดจาก Green iguana ที่ยีนส์มีความปกติของเม็ดสี (พิการ) เม็ดสีดำไม่ทำงานมาผสมกัน ลูกที่เกิดมาจึงเกิดเป็นสีพิเศษ ผิวหนังค่อนข้างโปร่งใส ดวงตามีสีดำไม่ฝ้าฟาง เล็บมีสีขาวใส

ภาพที่ 5 : ภาพถ่าย Albino iguana T+

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : สถานที่เลี้ยงของกฤต โปษยกฤต, ถ่ายเมื่อ 12 เมษายน 2562)

6.) Snow iguana (สีขาวชมพู) เกิดจาก Blue iguana ผสมเข้ากับ Albino iguana T- (เผือกตาแดง) ทำให้ลูกที่เกิดออกมาเป็นสีฟ้าที่มียีนส์ของ Albino แต่ยังไม่แสดงเม็ดสีออกมา ต่อมาได้นำลูกในคอกเดียวกันมาผสมกันเอง เกิดการผิดปกติของเม็ดสีฟ้า เหลือง ดำ กลายเป็น Snow iguana

ภาพที่ 6 : Snow iguana

ที่มา : กลุ่มคนรักอีกัวน่า[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 13 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=2321876484537671&set=g.1508544192707196&type=1&theater&ifg=1>

7.) Albino iguana T+ (คาราเมล) เกิดจาก Albino iguana T+ (เผือกตาดำ) มาผสมกันหรือพิการซ้ำซ้อน ลูกที่เกิดจะมีสีเหมือน Albino iguana T+ (เผือกตาดำ) ทั่วไป แต่มีโอกาสที่ลูกจะมีตาสีเหลือง(ทับทิมสยาม)

ภาพที่ 7 : ภาพ Albino iguana T+ (คาราเมล)

ที่มา : กลุ่มคนรักอิกัวน่า[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 13 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก

<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=1584982304969928&set=g.1508544192707196&type=1&theater&ifg=1>

1.1.2 ข้อมูลสัดส่วนร่างกายของอิกัวน่าที่เกี่ยวข้องกับการมโนภาพ

มุมมองของภาพใหม่ที่เกิดขึ้นบางครั้งต้องอาศัยประสบการณ์จากการเลี้ยงดูอิกัวน่า ฝ้าดูพฤติกรรมเคลื่อนไหว สัดส่วนของร่างกาย สีขน ลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะแต่ละตัว ซึ่งถ้าสังเกตให้ดี มีบางมุมที่สามารถนำไปเชื่อมโยงกับภูมิทัศน์ของธรรมชาติได้ การที่จะเชื่อมโยงอิกัวน่าเข้ากับภูมิทัศน์ธรรมชาติได้นั้น ต้องผ่านประสบการณ์จากการมองเห็นบางอย่างที่คล้ายคลึงกัน แม้ผลลัพธ์ที่ได้อาจจะขัดจากความเป็นจริงก็ตาม

ภาพที่ 8 : ภาพถ่าย close - up Fiji iguana
 (ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : ฟาร์มอีกัน่าชลบุรี, ถ่ายเมื่อ 12 เมษายน 2562)

ภาพที่ 9 : ภาพถ่าย close - up Green iguana
 (ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : สถานที่เลี้ยงของผู้วิจัย, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

ภาพที่ 10 : ภาพถ่าย close - up Abino iguana T-
 (ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : สถานที่เลี้ยงของผู้วิจัย, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

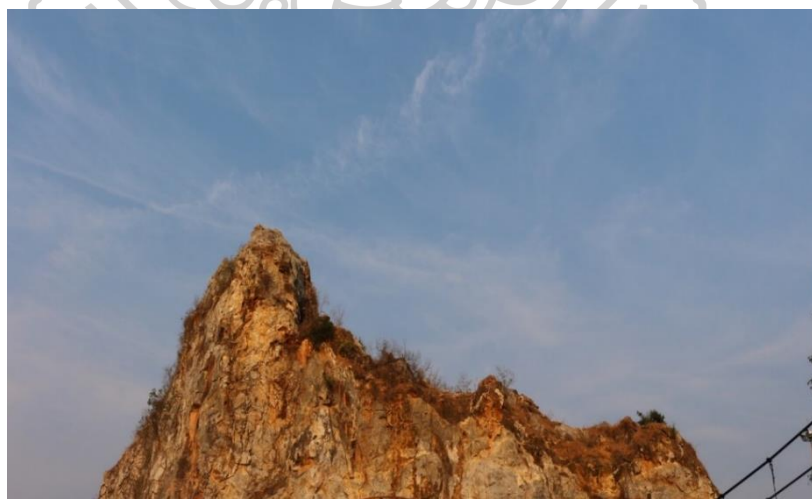
ภาพที่ 11 : ภาพถ่าย close - up Red iguana
 (ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : สถานที่เลี้ยงของผู้วิจัย, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

1.1.3 ข้อมูลจากการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

ส่วนตัวคือการเข้าไปในสถานที่ที่เป็นธรรมชาติ สงบ ร่มรื่น ทุกครั้งที่ขับรถไปจะได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่นั้นคือศิลปะที่ไม่เคยซ้ำกัน สถานที่ภูมิทัศน์อาจจะเหมือนเดิมแต่สิ่งที่ไม่เหมือนเดิมคือบรรยากาศที่เปลี่ยนแปลง มันทำให้เวลาที่อยู่ ณ ตอนนั้นจะสร้างความตื่นเต้นให้เสมอ ซึ่งแน่นอนแตกต่างจากงานศิลปะที่อยู่ตามหอศิลป์ มีองค์ประกอบ มีแนวความคิด แต่สำหรับผู้วิจัยแล้วธรรมชาติก็คืองานศิลปะอย่างหนึ่ง เพียงแต่มันไม่สามารถพูดได้แค่นั้นเอง

ภูมิทัศน์ธรรมชาติของเขางู แต่ก่อนเขางูคือแหล่งทำเหมืองปูนคุณภาพดี แต่ด้วยภาครัฐและประชาชนในพื้นที่เห็นสภาพความเสื่อมโทรมของสภาพภูมิประเทศ และวิวิทัศน์จึงได้มีการยกเลิกสัมปทานการระเบิดและย่อยหินที่บริเวณนี้ไป เขางูกลายเป็นเหมืองร้าง มีสภาพทรุดโทรม ทางจังหวัดราชบุรีจึงได้พัฒนาเขางูให้เป็นสวนสาธารณะและสถานที่ท่องเที่ยว

การเบียดเบียนธรรมชาติมักทำลายสถานที่สวยงามเพียงเพื่อต้องการแสวงหาประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงความงามดั้งเดิมของธรรมชาติ ปัจจุบันหลังจากที่ได้ฟื้นฟู เขางูเป็นสถานที่ที่น่าสนใจ สวยงามด้วยความที่เป็นภูเขาหินที่สูงไม่มากและรูปทรงที่แปลก แหวกๆ ขาดบิ่น ผิดกับภูเขาทั่วไป แต่ในความแปลกนั้นยังมีสิ่งที่เก๋กูดคือสีส้มของท้องฟ้าที่เป็นส่วนประกอบเพิ่มความงามได้อย่างลงตัว

ภาพที่ 12 : ภาพถ่ายภูเขาหินปูน
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : เขางู, ถ่ายเมื่อ 16 เมษายน 2562)

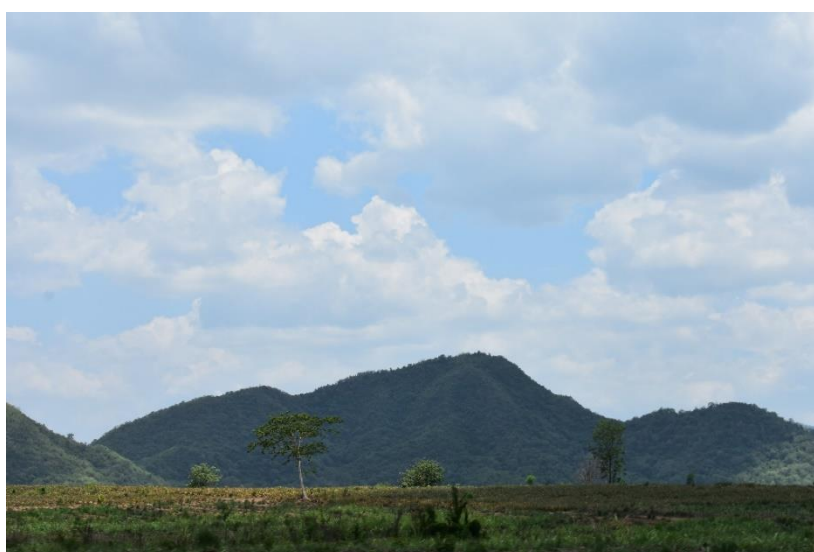

ภาพที่ 13 : ภาพถ่ายภูเขาหินปูน
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : เขางู, ถ่ายเมื่อ 16 เมษายน 2562)

ภาพที่ 14 : ภาพถ่ายภูเขาหินปูน
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : เขางู, ถ่ายเมื่อ 16 เมษายน 2562)

อีกสถานที่ที่เกี่ยวเนื่องที่เป็นแรงบันดาลใจคือ แก่งกระจาน อาจจะเป็นความบังเอิญที่ได้ขับรถไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ขณะขับรถเข้าเขตพื้นที่จะให้เห็นความงามสองข้างทางที่เป็นสันเขาที่ทอดยาวภูเขาบางลูกก็สลับซับซ้อน บางลูกก็มีรูปร่างที่แปลกเหมือนก้อนอะไรบางอย่างมาวางนาบไว้กับผืนแผ่นดิน จนทำให้คิดว่า ธรรมชาติบางครั้งก็ตกลงถึงได้สร้างสรรค์ความงามที่แปลกประหลาดได้ออกมางดงามขนาดนี้

ภาพที่ 15 : ภาพถ่ายสันเขา

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : แก่งกระจาน, ถ่ายเมื่อ 11 มีนาคม 2562)

ภาพที่ 16 : ภาพถ่ายสันเขา

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : แก่งกระจาน, ถ่ายเมื่อ 11 มีนาคม 2562)

ภาพที่ 17 : ภาพถ่ายสันเขา
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : แก่นกระเจาน, ถ่ายเมื่อ 11 มีนาคม 2562)

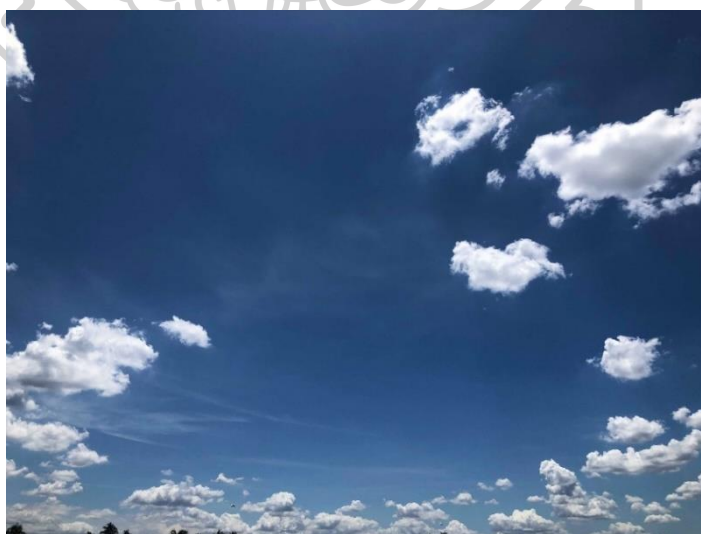
ภาพที่ 18 : ภาพถ่ายสันเขา
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : แก่นกระเจาน, ถ่ายเมื่อ 11 มีนาคม 2562)

1.1.4 ข้อมูลจากบรรยากาศท้องฟ้า

ท้องฟ้าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาพทิวทัศน์ ด้วยเรื่องสีสรรที่สามารถเป็นตัวแปรสื่ออารมณ์บรรยากาศให้มีความสดใส หรืออึมครึม ยังเป็นตัวเสริมให้องค์ประกอบอย่างอื่นโดดเด่นมีเสน่ห์ขึ้นได้ สามารถบอกเวลาตั้งแต่ตะวันขึ้นยันลับขอบฟ้าด้วยโทนสีที่เปลี่ยนแปลง และสร้างภาพให้ดูมีระยะด้วยการไล่สีน้ำหนกสี

ภาพที่ 19 : ภาพถ่ายบรรยากาศท้องฟ้าเวลาเช้า
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : อ.บ้านแพ้ว, ถ่ายเมื่อ 11 มีนาคม 2562)

ภาพที่ 20 : ภาพถ่ายบรรยากาศท้องฟ้าเวลากลางวัน
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : อ.บ้านแพ้ว, ถ่ายเมื่อ 11 มีนาคม 2562)

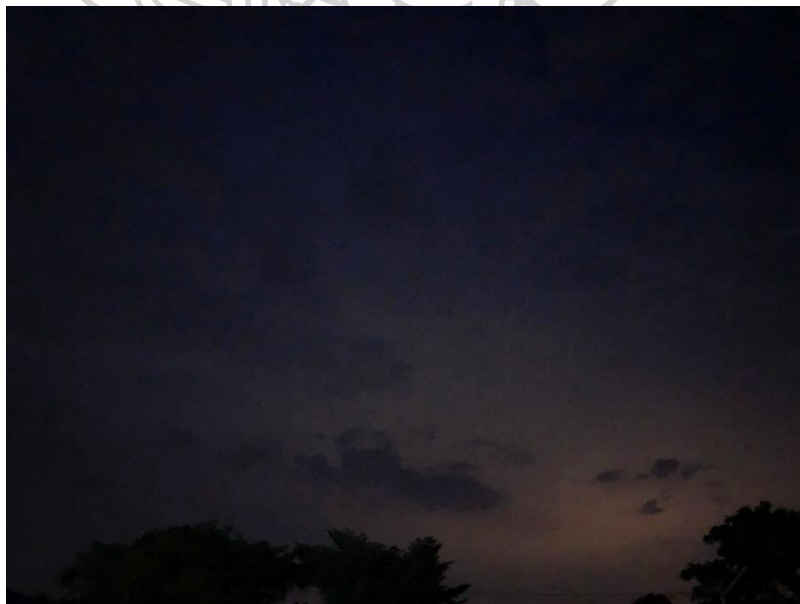
ภาพที่ 21 : ภาพถ่ายบรรยากาศท้องฟ้าเวลาเย็น
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : อ.บ้านแพ้ว, ถ่ายเมื่อ 11 มีนาคม 2562)

ภาพที่ 22 : ภาพถ่ายบรรยากาศท้องฟ้าเวลาพบค่ำ
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : อ.บ้านแพ้ว, ถ่ายเมื่อ 11 มีนาคม 2562)

ภาพที่ 23 : ภาพถ่ายบรรยากาศท้องฟ้าก่อนฝนตก
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : อ.บ้านแพ้ว, ถ่ายเมื่อ 11 มีนาคม 2562)

ภาพที่ 24 : ภาพถ่ายบรรยากาศท้องฟ้ายามค่ำคืน
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : อ.บ้านแพ้ว, ถ่ายเมื่อ 11 มีนาคม 2562)

1.2 อิทธิพลจากแนวคิด/ทฤษฎี

1.2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับจินตภาพ

1.) ทฤษฎีการสร้างจินตภาพ (Imagery Theory) ของดอสเสย์ (Dossey) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าการสร้างจินตภาพมีพื้นฐานมาจาก การเชื่อมต่อของช่องว่างระหว่างมิติของเวลา การสร้างจินตภาพเกิดขึ้นเพราะมีการทะลุเข้าไปในช่องว่างระหว่างมิติของเวลา ทำให้ ณ จุดนั้น ไม่มีอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ขณะเกิดการสร้างจินตภาพเวลาจะคงอยู่อย่างนั้น ดังนั้น ทฤษฎีนี้ จึงเป็นการนำภาพในอดีตของตนเองที่เคยประสบมา แล้วสร้างจินตภาพใหม่เพื่อแก้ไขให้ดีขึ้น

2.) ทฤษฎีการสร้างจินตภาพของฮอโรวิตซ์ (Horowitz) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างจินตภาพและรูปแบบของความคิดมี 2 ลักษณะ ดังนี้

ลักษณะที่หนึ่ง ความคิดที่มีผลต่อการตอบสนองของร่างกาย (enactive thought) ความคิดที่มีผลต่อการตอบสนองของร่างกายจะเป็นความคิดที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย เช่น การคิดถึงการยกของหนักจะทำให้เกิดการหดเกร็งของกล้ามเนื้อที่ไหล่และแขน การคิดถึงภาพการกัดผลมะนาวสีเหลืองที่สุกฉ่ำแล้ว ชิมรสเปรี้ยวของมะนาว กล้ามเนื้อบริเวณด้านหน้าของหูกจะเกร็ง และมีน้ำลายไหลออกมาจากปาก เป็นต้น

ความคิดที่มีผลต่อการตอบสนองของร่างกายดังกล่าว จะถูกควบคุมโดยสมองส่วนลิมบิก สมองส่วนนี้จะควบคุมภาวะอารมณ์ให้มีการตอบสนองทางร่างกาย การสร้างจินตภาพสามารถนำมาใช้ควบคุมความคิดที่มีผลต่อการตอบสนองของร่างกายได้ เพราะ การสร้างจินตภาพจะทำให้เกิดการเชื่อมต่อของภาวะอารมณ์ กระตุ้นความคิดที่มีอิทธิพลต่อการตอบสนองของร่างกาย และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของร่างกายที่สามารถสังเกตได้

ลักษณะที่สอง ความคิดในเชิงเปรียบเทียบวิเคราะห์วิจารณ์ (lexical thought) ความคิดในเชิงเปรียบเทียบวิเคราะห์วิจารณ์เป็นความคิดในการสื่อสารให้มีความกระจ่างชัด ความคิดเชิงวิเคราะห์ ความคิดนามธรรม การคำนวณ การจดจำเวลา การวิเคราะห์วิจารณ์ให้มีความชัดเจน โดยความคิดนี้จะอยู่ในสมองซีกซ้าย ซึ่งจะเกิดจากการเรียนรู้ในวัยเด็ก เก็บสะสมเป็นประสบการณ์ และเก็บไว้ในความทรงจำ เมื่อได้รับข้อมูลข่าวสารเข้ามาใหม่ บุคคลนั้นก็จะเป็นไปพิจารณาเปรียบเทียบความเป็นเหตุและผลตามความเป็นจริง และประสบการณ์การเรียนรู้ของบุคคลที่เกิดในขณะนั้น เกิดเป็นพฤติกรรมและอารมณ์ที่แสดงออกลักษณะที่สาม ความคิดให้เห็นภาพ (imaged

thought) ความคิดให้เห็นภาพเป็นความคิดที่เกี่ยวข้องกับความฝัน การสร้างจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งจะถูกรับรู้โดยสมองซีกขวา โดยส่วนมากจะติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ความคิดให้เห็นเป็นภาพจะมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในช่วงก่อนที่เด็กจะเริ่มหัดพูด

เมื่อเด็กเริ่มหัดพูด และบอกความรู้สึกหรือความคิดออกมาเป็นคำพูด ทำให้การพัฒนาความคิดให้เห็นเป็นภาพลดน้อยลง การเรียนในโรงเรียนจะทำให้สมองซีกซ้ายมีการพัฒนามากในเรื่องความคิดเป็นเหตุเป็นผล และความคิดตรรกะวิทยา ขณะที่สมองซีกขวาจะพัฒนาช้าลง เช่น ความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น ซึ่งบุคคลส่วนใหญ่ความคิดเชิงเหตุเชิงผล เปรียบเทียบวิเคราะห์วิจารณ์จะเด่นกว่าความคิดให้เห็นเป็นภาพ

บุคคลแต่ละคนมีความสามารถในการสร้างจินตภาพไม่เท่ากัน บุคคลที่สมองซีกขวาเด่น จะสร้างจินตภาพได้ง่าย ขณะที่บุคคลสมองซีกซ้ายเด่น มักเกิดความขัดแย้งต่อการสร้างจินตภาพ เนื่องจากความคิดมักจะขึ้นอยู่กับความเป็นจริง ความเป็นเหตุเป็นผล แต่ก็สามารถสร้างจินตภาพได้ ถ้าทราบเหตุผลของการสร้างจินตภาพ และการฝึกจะต้องเริ่มจากการฝึกในระดับง่ายๆ ค่อยเป็นค่อยไป อาจจะต้องทำหลายๆ ครั้ง หรือใช้ประสาทสัมผัสหลายๆ ด้าน เป็นตัวกระตุ้นในการสร้างจินตภาพ

ความคิดที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะทำงานสัมพันธ์กันในขณะที่มีการสร้างจินตภาพ โดยการสร้างจินตภาพจะกระตุ้นสมองซีกขวาให้เกิดความคิดให้เห็นภาพ ซึ่งจะเป็นภาพสถานที่ที่ที่พึงพอใจ สถานที่ที่รื่นรมย์ และขณะที่ใช้ความคิดเห็นภาพสถานที่ที่ที่พึงพอใจนั้น จะเกิดการกระตุ้นสมองส่วนลิมบิก ซึ่งจะเป็นส่วนที่ควบคุมภาวะอารมณ์ ก่อให้เกิดอารมณ์ด้านบวก เกิดความรู้สึกสบาย ผ่อนคลาย เพลินเพลิน ขณะเดียวกันสมองซีกซ้ายจะได้รับข้อมูลตามเนื้อหาการสร้างจินตภาพ ก่อให้เกิดการใช้ความคิดเชิงเหตุเชิงผล ความคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ ทำให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบ และเนื้อหาความคิดไปในทางที่ถูกต้อง อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง¹

แนวความคิดข้างต้นสรุปได้ว่า ทฤษฎีการสร้างจินตภาพของดอสเสย์ มีพื้นฐานมาจากประสบการณ์การที่ได้พบเห็นเรื่องราวสิ่งต่างๆ มากมายที่ผ่านมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันแล้วสร้างจินตภาพขึ้นมาใหม่ ซึ่งมีรูปแบบที่ดีกว่าเดิม ทฤษฎีการสร้างจินตภาพของฮอโรวิส เชื่อว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างจินตภาพและรูปแบบของความคิดมี 2 ลักษณะ ลักษณะที่หนึ่งคือ ความคิดมีผลต่อ

¹ มนัส โกมลธา, "ทฤษฎีเกี่ยวกับจินตภาพ." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2562 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/264972>.

การตอบสนองของร่างกาย ลักษณะที่สองคือ แต่ละบุคคลจะไม่สามารถสร้างจินตนาการที่เท่ากันได้ ขึ้นอยู่กับความเด่นของสมองแต่ละซีกที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด บุคคลที่มีความเด่นของสมองซีกขวาก็จะสามารถสร้างจินตภาพได้ง่าย บุคคลที่มีสมองซีกซ้ายเด่นมักจะมีข้อขัดแย้งต่อการสร้างจินตภาพ แต่สามารถสร้างจินตภาพได้ถ้าเข้าใจเหตุผลตามความเป็นจริง

1.2.2 จินตนาการ – จินตภาพ (Imagination - Image)

จินตนาการ คือ พลังของจิตที่สร้างภาพขึ้นใหม่ภายในใจ ให้นำพอใจกว่า สวยกว่า เป็นระเบียบกว่าหรือร้ายกาจกว่าสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติทั่วไป จินตนาการจะทำให้เกิดภาพขึ้นในสำนึก เราเรียกภาพชนิดนี้ว่าจินตภาพ (Image) จินตภาพเหล่านี้จะเชื่อมโยงกับประสบการณ์ที่ได้รับทันทีจากเหตุการณ์ภายนอกหรือไม่ก็ได้ หลายครั้งที่เดียวที่จินตนาการเกิดขึ้นจากการกระตุ้นของธรรมชาติหรืออารมณ์ที่เกิดจากประสบการณ์ที่สั่งสมอยู่ภายใน

เมื่อมีจินตนาการ จินตภาพจะเกิดขึ้น จินตภาพนี้มีทั้งจินตภาพภายนอกและจินตภาพภายใน ถ้าวัตถุภายนอกกระตุ้นให้เราเกิดจินตนาการ วัตถุนั้นก็จะเป็นสภาพภายนอกหรือสภาพที่เป็นวัตถุดิบงานศิลปะก็คือจินตภาพที่เป็นวัตถุดิบอย่างหนึ่ง วัตถุดิบของต่างๆที่มีความหมายต่ออาการของเราก็เป็นสภาพภายนอก

จินตภาพภายใน คือ ภาพที่เกิดขึ้นภายในจิต เป็นภาพที่เห็นไม่ชัดเจนจับต้องไม่ได้ ต่อเมื่อได้แสดงออกเป็นศิลปะภายนอก ซึ่งอาจเป็นภาพร่างหรือเป็นงานศิลปะแล้วจึงจะรับรู้ได้ด้วยจักขุสัมผัส ในการสร้างสรรค์ศิลปะ จินตภาพภายนอกกับสภาพภายในจะมีบทบาทเพื่อเกื้อกูลต่อกัน และพัฒนาตัวเองตั้งแต่เริ่มต้น ที่คล้ายขึ้นทีละขั้น จนสมบูรณ์ถึงที่สุดในผลงานศิลปะที่สำเร็จลงแล้ว เมื่อจินตนาการสร้างจินตภาพภายในขึ้นจากสภาพภายนอก หรือจากการกระตุ้นของประสบการณ์ภายในก็ตาม จินตภาพภายในที่เกิดขึ้นนี้จะได้รับการถ่ายทอดออกมาเป็นรูปร่างในงานวาดเส้น ในภาพร่าง องค์ประกอบ หรือในแผ่นภาพที่ศิลปินใช้สร้างงานโดยตรง งานร่างขั้นนี้จะเริ่มมีความหมายมากกว่า จินตภาพที่เป็นต้นกำเนิดของจินตนาการ และจะเป็นจุดบันไดใจให้ศิลปินจินตนาการเพื่อสร้างสภาพภายในที่สมบูรณ์ขึ้น แล้วพัฒนาและถ่ายทอดออกมาเป็นภาพร่างหรือเป็นงานศิลปะอีกขั้นหนึ่ง กระบวนการนี้จะดำเนินต่อไปจนจินตนาการสิ้นสุดลง และได้กินสภาพที่สมบูรณ์ตามความปรารถนาของศิลปินในผลงานศิลปะที่สร้างสำเร็จแล้วนั้น

ศิลปินบางคนอาจพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์ด้วยจินตนาการอย่างเดียว จนได้จินตภาพภายในที่พัฒนาจนสมบูรณ์ที่สุด แล้วจึงแสดงออกเป็นผลงานศิลปะด้วยการสร้างจินตภาพภายนอกเป็นสิ่งที่สุดท้ายอย่างฉับพลัน เช่น จิตรกรจีนสมัยโบราณที่เขียนภาพทิวทัศน์ดอกไม้ หรือภาพสัตว์ด้วย

การวัดปลายฟุ้งกันอย่างฉับไว หลังจากที่ได้ปลดปล่อยใจเข้ากับธรรมชาติที่อยู่ตรงหน้าอย่างเต็มดำนจน เกิดจินตภาพแจ่มจ้าขึ้นภายในแล้ว หรือมีผู้กล่าวว่า มีเกลันเจโล ปฏิมากรผู้ยิ่งใหญ่ของอิตาลีในสมัย เรอเนสซองซ์ มองเห็นรูปทรงในจินตนาการของเขาปรากฏชัดอยู่ภายในแท่งหินก่อนที่จะเริ่มร่างรูป เสียอีก แต่ส่วนมากแล้วศิลปินจะพัฒนางานของเขาด้วยการโต้ตอบโดยตรงระหว่างจินตนาการกับสิ่ง ที่เขาสร้างขึ้นจากเริ่มต้น ค่อยๆคลี่คลายไปจนถึงขั้นสมบูรณ์พร้อมกันทั้งจินตภาพภายในและจินต ภาพภายนอก²

แนวความคิดข้างต้นสรุปได้ว่า การจินตนาการ การจินตภาพ คือการสร้างภาพขึ้นมาใหม่ซึ่ง ภาพเหล่านั้นอาจจะอยู่เหนือความเป็นจริง เมื่อใส่อารมณ์ ความรู้สึกลงไปให้กับภาพจินตนาการจะ เกิดเป็นการจินตภาพ จินตภาพนี้จะเชื่อมโยงกับประสบการณ์ที่ผ่านมาเก็บสะสมไว้ภายในใจ แบ่ง ออกเป็นจินตภาพภายใน และจินตภาพภายนอก ซึ่งสองสิ่งเหล่านี้มีความเกี่ยวเนื่องกันคือ จินตภาพ ภายในเป็นภาพที่เกิดขึ้นภายในไม่มีความชัดเจน ต้องอาศัยจินตภาพภายนอกเป็นตัวสื่อสารถ่ายทอด ออกมาให้เกิดความเข้าใจและชัดเจน

1.2.3 จินตภาพกับจินตนาการ

ทุกคนย่อมเคยฝันด้วยกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะต้องการฝันหรือไม่ก็ตาม แม้แต่สัตว์ก็ฝันเหมือนกัน บางครั้งในเวลาที่เราหลับ หูและหางของมันเป็นกระดิกไปมา สุนัขก็ร้องครางหรือคำราม และเอา อุ้งตีนของมันไขว้คว่ำอากาศราวกับว่ากำลังต่อสู้กับอะไรอยู่ แมต่อนกำลังตื่นอยู่ก็เออระ สัตว์ก็ยัง “มองเห็นอะไรแปลกๆ” อยู่นั่นเอง ขนของแมวจะตั้งชันขึ้นมาโดยไม่มีเหตุผล ดังเห็นได้ในขณะที่มัน จ้องมองเข้าไปในตู้มืดๆ เรายังก็เหมือนกันไม่ใช่หรือ เวลาตกใจกลัวอะไรขึ้นมา ขนของเราจะลุกชัน เหมือนกัน

นั่นคือ...การทำงานของจินตนาการ มนุษย์ไม่ใช่สัตว์ประเภทเดียวที่มีจินตนาการ แต่มนุษย์ก็ เป็นสัตว์ประเภทเดียวที่สามารถบอกเล่าจินตนาการของตนให้ผู้อื่นรู้ได้ ถ้าเราเล่าให้ผู้อื่นฟังโดยใช้ ถ้อยคำ นั่นคือ...เราแต่งเรื่องเกี่ยวกับการจินตนาการขึ้นมา และถ้าเราหยิบดินสอขึ้นมาวาดภาพแสดง จินตนาการนั้นลงไปนั่นคือ...เราสร้างภาพวาด เพราะฉะนั้นการฝึกนึกฝันหรือจินตนาการ ก็คือ “การ สร้างภาพขึ้นในใจของเรา” นั่นเอง

² ชะลูด นิ่มเสมอ, องค์ประกอบของศิลปะ (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์: พิมพ์ครั้งที่ 10, 2559, 414 – 415.).

จินตนาการของเราเกิดขึ้นได้ด้วยวิธีต่างๆ กันหลายอย่าง เวลาเรานอนป่วยอยู่บนเตียงโดยไม่มีอะไรทำ มองดูรอยร้าวบนเพดาน ทอดสายตามองดูเพดานอยู่สักครู่หนึ่งรอยร้าวดูคล้ายกับสัตว์หรือต้นไม้อะไรสักอย่าง จินตนาการของเราจะช่วยเติมเส้นสายที่ไม่มีอยู่ที่นั่นจริงๆ ให้สมบูรณ์ขึ้น แม้แต่รอยหยดหมึกในกระดาษที่พับสองส่วน อาจทำให้เรานึกถึงสิ่งต่างๆ ได้หลายอย่าง ทั้งๆ ที่ภาพนั้นเกิดขึ้นมาเพราะเหตุบังเอิญแท้ๆ นักจิตวิทยารู้เรื่องนี้ดี จึงสร้างภาพหยดหมึกขึ้นมาใช้สำหรับทดสอบดูว่ามีอะไรอยู่ในใจของเรา เราแต่ละคนมองเห็นหยดหมึกเดียวกันเป็นภาพต่างๆ กันไป แล้วแต่ที่เราเป็นคนประเภทใด³

แนวความคิดข้างต้นสรุปได้ว่า จินตภาพกับจินตนาการเป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนพึงควรมี อาจเกิดขึ้นมาในรูปแบบที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ณ. ตอนนั้นช่วงเวลา หรือปัจจัยอื่นๆ ที่มากระตุ้น การจินตนาการของแต่ละคนจะแตกต่างกันเล็กน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ผ่านมาเฉพาะของบุคคลเหล่านั้น

1.2.4 องค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์หรือการจัดภาพเป็นคำที่นิยมใช้กันมากที่สุดใน การเขียนภาพ โดยถือว่าเป็นสิ่งที่สื่อความหมายในผลงานภาพเขียนได้ดี ในทางศิลปะองค์ประกอบศิลป์ คือ การนำเอาส่วนประกอบต่างๆ ของศิลปะมาจัดวางเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความงาม องค์ประกอบศิลป์ได้มีแต่เฉพาะงานศิลปะเท่านั้นทุกสิ่งทุกอย่างในโลกล้วนแต่มีองค์ประกอบด้วยกันแทบทั้งสิ้นเป็นต้นว่าต้นไม้ที่ประกอบไปด้วย ราก ลำต้น กิ่งไม้ ใบและผล หรือแม้กระทั่งโครงสร้างของหนังสือซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหา เรื่องราว การใช้ภาษาถ้อยคำอันเป็นองค์ประกอบของหนังสือ และในทางสถาปัตยกรรม โครงสร้างที่สำคัญ คือ ฐาน พื้น ผนัง และส่วนต่างๆ ของอาคาร ดังนั้นในการเขียนภาพพระบายสีงานออกแบบ และงานถ่ายภาพถือว่าองค์ประกอบศิลป์ เป็นหัวใจและรากฐานอันเป็นสำคัญที่นำมาใช้ในงานศิลปะ

ความหมายขององค์ประกอบศิลป์

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ได้กล่าวถึง องค์ประกอบศิลป์ หมายถึงการจัดมูลธาตุ ซึ่งอยู่แยกกันให้เข้ามารวมตัวเป็นหมวดหมู่ อันที่จริงองค์ประกอบที่หาได้ง่ายที่สุดคือ การใช้เส้นสองเส้นหรือเพียงสองมวลสิ่งเท่านั้น เมื่อเส้นสองเส้นหรือสองมวลสิ่งเข้าประสานกันเป็นแนวตั้ง จะได้

³ กิติมา อมรทัต, ประวัติจิตกรรม (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2540).

องค์ประกอบซึ่งเรียกว่า“เส้นแย้ง” และถ้าเส้นที่เข้าประสานกันนั้นมีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดีก็จะบังเกิดเป็นศิลปะ (ศิลป์ พีระศรี. 2987 : 6 - 7)

ชลูด นิมเสมอ ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักของศิลปะ คือรูปทรงกับเนื้อหา รูปทรงคือสิ่งที่มองเห็นได้ในทางทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ศิลปินสร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ (Visual Element) ซึ่งได้แก่ เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ ที่ว่าง สี และลักษณะพื้นผิว ส่วนหน้าหาตัวประกอบที่เป็นนามธรรมคือโครงสร้างของจิต ตรงกันข้ามกลับสุวรรณเป็นรูปทรง หมายถึง ผลที่ได้รับจากงานศิลปะส่วนที่เป็นนามธรรมนั้นนอกจากเนื้อหาแล้วยังมีเรื่อง (Subject) และแนวเรื่อง (Theme) (ชลูด นิมเสมอ. 2531 : 18 - 19)

แฮร์รี สเตรนเบิร์ก ได้ให้ความหมายขององค์ประกอบศิลป์ หมายถึง การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยการใช้เส้น น้ำหนัก สี และลักษณะผิว ให้ปรากฏเป็นภาพขึ้นมาด้วยวิธีการจัดภาพ (Sternberg. 1958 : 3)⁴

แนวความคิดข้างต้นสรุปได้ว่า จากการศึกษาความหมาย คำว่า องค์ประกอบศิลป์ที่มีผู้นิยามไว้ต่างๆ กันพอจะประมวลผลได้ดังนี้ องค์ประกอบศิลป์ หมายถึง การนำเอาส่วนประกอบของศิลปะอันได้แก่ เส้น สี น้ำหนัก รูปร่างรูปทรง ขนาดสัดส่วน และลักษณะผิว มาจัดรวมเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความงามทางศิลปะ และมีคุณค่าทางสุนทรียภาพ สำหรับการจัดวางในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการนำสิ่งต่างๆ มากองรวมด้วยกัน แต่เป็นการจัดภาพที่รู้จักการวางแผนเข้าใจเลือกสิ่งที่สัมพันธ์กันมารวมไว้ด้วยกันเป็นอย่างดี

2. รูปแบบ เทคนิควิธีการ

2.1 จิตรกรรม

จิตรกรรมตามความหมายดั้งเดิมมาแต่บรรพกาล คือ ผลงานทัศนศิลป์ 2 มิติ ที่มีเพียงด้านกว้างกับด้านยาว ส่วนมิติที่ 3 คือปริมาตรและความลึกนั้นเกิดจากการใช้เส้น สี น้ำหนัก และพื้นผิวสร้างความลวงตาให้ดูลึกเข้าไปในลักษณะเช่นเดียวกับภาพถ่าย ทั้งจิตรกรรมและภาพถ่ายรวมไปถึงภาพพิมพ์และวาดเส้น ซึ่งเป็นผลงาน 2 มิติด้วยกัน และมีมิติที่ 3 ที่เป็นความลึก ดูลวงตาเหมือนกัน นั้น มีลักษณะร่วมกันคือ เป็นภาพที่อยู่ในรูปแบบตามธรรมเนียมปฏิบัติของกรอบสี่เหลี่ยม เหมือนกับหน้าต่างบ้านที่เปิดให้มองลึกทะลุออกไปภายนอก โดยเฉพาะผลงาน 2 มิติทั้งหมดที่กล่าวมาในยุค

⁴ ภพงค์ ยืนยง, หลักการเขียนภาพ (กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2547).

โบราณของตะวันตกมีลักษณะ “เหมือนจริง” เช่นเดียวกับภาพถ่าย การดูดวงตาสีทึบลูกำแพง ออกไปภายนอกจึงเป็นเหมือน “หน้าต่างเปิดสู่โลกกว้าง” และจิตรกรรมในยุคดั้งเดิมนี้เองที่มักจะนิยมใส่กรอบขนาดใหญ่ หนา และมีลวดลาย เครื่องขลิบ สว่างาม เหมือนกับจะเป็น “สัญลักษณ์” บ่งบอกถึงการแบ่งเขตและแดนระหว่างโลกดวงตาแห่งศิลปะกับโลกแห่งชีวิตจริง ให้แยกออกจากกันเป็นเอกเทศ ทั้งยังแฝงความหมายว่านี่คือผลงานที่ทรงคุณค่า ดังนั้นจึงควร “ดูแลตามมืออย่าต้อง”

ในผลงาน 2 มิติด้วยกันระหว่างจิตรกรรมกับภาพพิมพ์ และภาพถ่ายนั้นแยกจากกันได้อย่างเด็ดขาดไม่สับสนด้วยเทคนิควิธีการที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง แต่ระหว่างจิตรกรรมและวาดเส้นนั้นมีลักษณะที่แตกต่าง และคล้ายกันบางส่วน ลักษณะเฉพาะแต่ดั้งเดิมของจิตรกรรมจะเป็นภาพ 2 มิติที่ระบายด้วยสี ส่วนวาดเส้นโดยทั่วไปจะ วาดด้วยเส้น และมีเพียงสีๆ เดียว เช่น น้ำตาล หรือดำ จิตรกรรมนั้นเป็นภาพที่ศิลปินระบายด้วยสีที่อาจเป็น สีน้ำ สีน้ำมัน สีอะคริลิก หรือสีอื่นๆ ด้วยพู่กัน ในขณะที่วาดเส้นเป็นภาพที่ศิลปินวาดด้วยเครื่องมือที่มีลักษณะเป็นแท่ง เช่น ดินสอ ปากกา เครื่องหมายชาร์โคล ดังนั้นการวาดจึงเริ่มต้นด้วยเส้น และสร้างน้ำหนักก่อนแก่ด้วยการขีดเส้นสานไขว้กันไปมาถี่หรือห่างตามจุดมุ่งหมาย ส่วนที่ซ้อนทับกันอยู่คือกลุ่มสีที่เป็นแท่ง เช่น สีชอล์ค สีเทียน สีพาสเทล ถ้าศิลปินใช้เครื่องมือเหล่านี้วาดแบบใช้เส้นสี ในลักษณะภาพร่างหรือวาดเส้นแท้ๆ ก็ยังเห็นได้ชัดถึงความ เป็นวาดเส้นได้ แต่ในทางกลับกันถ้าศิลปินใช้แท่งสีเหล่านี้ระบายซ้อนทับหลายชั้นอย่างประณีต จนกระทั่งคุณค่าของสีแสดงพลังในตัวเองเด่นชัด ผลงานก็อาจถูกจัดเป็นจิตรกรรมได้เช่นกัน⁵

2.2 การจัดองค์ประกอบของภาพ (Composition)

คือการนำเอาส่วนประกอบศิลปะหรือส่วนประกอบของทัศนศิลป์ เช่น เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนักอ่อนแก่ สี พื้นผิว มาจัดวางให้เหมาะสมตามจุดประสงค์ที่ต้องการแสดงออก และจัดวางให้มีความสวยงาม น่าสนใจโดยจัดให้มีส่วนประธาน (Principle) ซึ่งเป็นโครงสร้าง และส่วนรอง (Subordinate) ซึ่งเป็นรายละเอียด

หลักการจัดองค์ประกอบของภาพที่ดีมี 3 องค์ประกอบหลัก คือ

2.1.1 ความสมดุล (Balance) คือ ความสมบรูณ์ที่ลงตัวของน้ำหนักของภาพไม่เอียงไปด้านใดด้านหนึ่งจนมากเกินไป ไม่ขาดไป หรือเกินไป สอดคล้องกับการมองเห็นและการรับรู้ของมนุษย์

⁵ อธิพิพล ตั้งโฉลก, แนวทางการสร้างสรรค์จิตรกรรมชั้นสูง, (กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2550).

2.1.2 จุดสนใจ (Point of Interesting) หมายถึง สิ่งที่มีความแตกต่างไปจากส่วนรวม มีปริมาณน้อยกว่าส่วนรวม เช่น ส่วนรวมมืด จุดเด่นสว่าง หรือส่วนรวมเป็นสีโทนเย็น จุดเด่นเป็นสีโทนร้อน หรืออาจแตกต่างด้วยขนาดส่วนรวมเล็ก จุดเด่นใหญ่ เป็นต้น

2.1.3 ความเป็นเอกภาพ (Unity) ในการสร้างงานทัศนศิลป์ ตะมึทั้งความกลมกลืนและความต่างเข้ามาเป็นส่วนประกอบ กลมกลืนมากไปก็ทำให้ภาพดูนิ่งเฉย ตัดกันมากไปก็ทำให้ภาพดูแข็งกระด้างจนเกินไป เราจึงต้องหาแนวกลางที่เหมาะสม ระหว่างความกลมกลืนกับความแตกต่าง ซึ่งก็คือความเป็นเอกภาพ อันหมายถึง ความเป็นเรื่องเดียวกัน การไปด้วยกันได้เป็นกลุ่มเดียวกัน ไม่กระจัดกระจายขัดกับความรู้สึก

วิธีเลือกมุมมอง (Choosing your subject) ง่ายๆ มี 2 วิธี

- 1.) หัดทดลองร่างภาพคร่าวๆ เล็กๆ ลงบนกระดาษหลายๆ ภาพเดี๋ยวก็จะเกิดองค์ประกอบของภาพที่น่าสนใจขึ้นมาเอง
- 2.) ตัดกระดาษแข็งเป็นรูปตัว L จำนวน 2 ชิ้น นำมาประกอบด้วยตัวหนีบ ปรับเลื่อนขยายขนาดได้ตามความเหมาะสม แล้วยกมาส่องมองหามุมมองที่น่าสนใจ เหมือนกับกล้องถ่ายรูป เลื่อนปรับได้ทั้งแนวตั้งและแนวนอน⁶

2.3 เทคนิคการระบายสี (Painting)

การระบายสีภาพต่างๆ ไป จะมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

2.3.1 การระบายโดยการต่อสีเรียบ

เป็นการต่อสีไปในตอนที่สียังไม่แห้ง สีแต่ละสีจะต่อกันดูเรียบเนียน นุ่มนวล เช่น การวาดใบหน้าคนวิธีนี้จะเหมาะ เพราะจะทำให้ผิวเนื้อให้ดูเรียบเนียน แต่สำหรับสีอะคริลิก เมื่อนำมาวาดด้วยวิธีนี้ อาจจะถูกยักอยู่บ้างสำหรับผู้ยังไม่ชำนาญ เพราะสีอะคริลิกเป็นสีที่แห้งเร็ว จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนก่อนที่จะลงมือวาดให้ดี เช่น ถ้าระบายสีแรกไปแล้ว เราจะต่อสีใดเป็นสีที่สอง สาม และสีต่อไป ควรผสมสีที่จะระบายไว้ก่อน แล้วทำการระบายตามแผนที่วางไว้

⁶ ก้าพล วงษ์งามขำ, ปฏิบัติการสีอะคริลิก (กรุงเทพฯ : วาดศิลป์: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2562).

2.3.2 การระบายโดยการทับซ้อน คือการต่อสี เมื่อสีชั้นล่างแห้งแล้ว จึงระบายสีชั้นบน โดยการปิดสีแผ่ๆ ค่อยๆ ทับซ้อนกันเป็นชั้นขึ้นมา ผลก็คือ สีชั้นบนจะฉาบอยู่บนผิวหน้า แต่ด้านล่างก็ยังคงมีเม็ดสีของสีชั้นล่างแทรกมาให้เห็น ข้อดีของการวาดภาพด้วยวิธีนี้คือ ทำให้ภาพดูหนักแน่น มีมิติ มีสีของบรรยากาศโดยรวมแทรกอยู่

2.3.3 การระบายแบบเก็บรายละเอียด เป็นการใช้พู่กันเล็กๆ เก็บรายละเอียด เช่น ลากเส้น การสะกิด การเน้น

ในการระบายที่ตีนั้น คอยจะระบายช่วงรอยต่อของขอบเขตต่างๆ ในภาพ เช่น รอยต่อช่วงใบหน้ากับพื้นหลัง ช่วงที่รอยต่อชนกันนั้น ควรจะระบายให้สีเหลื่อมกันบ้าง คือ ให้สีของพื้นหลังเหลื่อมเข้าไปในใบหน้าบ้าง อย่าวระบายให้ขอบคมเกินไป เพราะภาพที่ออกมาจะดูแข็งเกินไป และแทรกสีของวัตถุต่างๆ ที่อยู่ในภาพ ให้อยู่ในบรรยากาศโดยรวมด้วย⁷

2.4 สีน้ำมัน (Oil Paint)

สีน้ำมันได้ถูกพัฒนาขึ้นในยุคแรกของสมัยเรเนสซองค์ เป็นสีที่เกิดจากผงเนื้อสีจากธรรมชาติ ผสมกับน้ำมันลินสีด ซึ่งทำจากเมล็ดต้นแฟล็ก (Flax) ที่นำมาทำผ้าลินิน เมล็ดต้นแฟล็กมีคุณสมบัติละลายหมึกและสี หรือบางครั้งใช้ผงเนื้อสีผสมกับน้ำมันจากดอกคำฝอยหรือต้นแสด (Safflower) หรือน้ำมันจากดอกป๊อปปี้ (Poppy) สีน้ำมันที่โรงงานผลิตขึ้นจะทำขึ้นเป็นหลอด เพื่อให้ง่ายและสะดวกในการเก็บรักษาและใช้งาน แต่มีศิลปินที่นิยมทำสีน้ำมันขึ้นมาเองเพื่อให้ได้โทนสีที่ต้องการโดยใช้ผงเนื้อสีมาบดให้เข้ากับน้ำมันลินสีด (Linseed)

สีน้ำมันใช้วาดลงบนผ้าใบลินินหรือแผ่นไม้อัด ปัจจุบันนิยมใช้ผ้าใบสำเร็จรูป หากต้องการขนาดใหญ่ต้องหาผ้าใบหน้ากว้างแล้วนำมาเตรียมพื้นด้วยสีฝุ่นผสมกาวกระถินหรือกาวกระดุกกระต่าย แล้วใช้สีฝุ่นผสมน้ำมันลินสีดลงทับอีก 2 – 3 ครั้ง ก็เป็นอันสามารถใช้งานได้ แต่ปัจจุบันมีการผลิตสีรองพื้น (Gesso) ซึ่งใช้ผสมน้ำทาทับ 2 – 3 ครั้ง ก็ใช้ได้เช่นกัน

มีศิลปินบางคนต้องการให้พื้นภาพแข็งจึงใช้ผ้าใบหุ้มบนไม้อัดแล้วทำสีรองพื้นก่อนนำไปเชียวก็มี สำหรับผ้าใบจะหยาบหรือละเอียดให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้วาด ซึ่งมีจุดประสงค์ในการวาดแตกต่างกันไปถ้าต้องการเขียนละเอียดมากๆ ต้องใช้แบบละเอียด ถ้าต้องการให้มีฝีแปรงสนุกสนานอาจจะให้หยาบขึ้น แต่ทั้งนี้จะอยู่ที่ความเหมาะสมตามเนื้อหาที่วาดเป็นสำคัญ

⁷ กำพล วงษ์งามขำ, ปฏิบัติการสีอะคริลิค.(กรุงเทพฯ:วาดศิลป์),พิมพ์ครั้งที่1,2562

2.5 สีอะคริลิก (Acrylic)

สีอะคริลิก เกิดขึ้นในช่วงปี ค.ศ. 1940 – 1950 เมื่อมีการค้นคว้าทางด้านเทคนิควิธีการด้านวัสดุอุปกรณ์ทางด้านศิลปะของนักวิทยาศาสตร์ ในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ซึ่งมีการค้นคว้าและพัฒนากันอย่างเต็มที่ สีอะคริลิกทำจากยางไม้สังเคราะห์ (Synthetic resin) ผสมกับผงสี (Pigment) มีคุณสมบัติในการวาดภาพของศิลปินและนักออกแบบในด้านการดูแลรักษาภาพผลงานที่ไม่มีเปลี่ยนแปลงถึงแม้จะเก็บไว้เป็นเวลานาน อย่างไรก็ตามการวาดภาพและศิลปินที่เคยวาดภาพด้วยเทคนิคสีน้ำหรือสีน้ำมันบางคนจะไม่ชอบการวาดภาพด้วยเทคนิคสีอะคริลิก เพราะเทคนิคในการผสมและความหนืดรวมทั้งการระบายจะมีความแตกต่างกัน สิ่งที่ตรงกันข้ามกับสีน้ำมันอย่างชัดเจนก็คือสีน้ำมันจะแห้งไปช้าๆ แต่สีอะคริลิกจะแห้งเร็วแต่ศิลปินบางคนจะชอบวาดภาพด้วยสีอะคริลิกเพราะสะดวกและคุณภาพของสีอะคริลิกจะไม่เปลี่ยนสีแม้จะถูกแสงของหลอดฟลูออเรสเซนต์ ไม่จืดจาง ไม่เหลือง เหมือนเช่นสีชนิดอื่นๆ⁸

รูปแบบ เทคนิคช่างต้นสามารถสรุปได้ว่า จิตรกรรมคือ ผลงานทัศนศิลป์ 2 มิติที่มีเพียงด้านกว้างกับด้านยาว ส่วนมิติที่ 3 เกิดจากการลวงตาที่เกิดจากการใช้เส้น สี น้ำหนัก เป็นตัวสร้างขึ้นมาจะเหมือนกับภาพถ่าย ภาพพิมพ์ และวาดเส้น ซึ่งอยู่ในรูปแบบปฏิบัติของกรอบสี่เหลี่ยม

การสร้างสรรคจิตรกรรม 2 มิติส่วนมากนิยมใช้สีน้ำมัน สีอะคริลิก ในการสร้างสรรคขึ้นอยู่กับความถนัดของแต่ละบุคคล คุณสมบัติของสีชนิดนี้มีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงคือ สีน้ำมันจะใช้เวลาในการแห้งที่ช้า มีกลิ่นแรง ส่วนสีอะคริลิกจะใช้เวลาในการแห้งไว ไม่มีกลิ่น การสร้างผลงานศิลปะที่ดีต้องคำนึงถึงหลักการจัดองค์ประกอบ ผลงานต้องมีความสมดุล กำหนดจุดน่าสนใจหรือจุดเด่นของภาพ มีความเป็นเอกภาพ รูปเป็นไปในทิศทางและเรื่องราวเดียวกัน ไม่กลมกลืนหรือขัดแย้งจนเกินไป อีกสิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้คือเทคนิคการระบายสีมีอยู่ 3 ลักษณะคือ การระบายต่อเรียบ เป็นการระบายสีตอนที่สียังไม่แห้ง แต่ละสีจะต่อเรียบ มีความนุ่มนวล ต่อมาคือการระบายสีแบบทับซ้อน เป็นการระบายโดยรอสีชั้นล่างแห้งจึงระบายทับซ้อนเป็นชั้นๆ ภาพจะดูหนักแน่นมีมิติ อย่างสุดท้ายคือการระบายเก็บรายละเอียด เป็นการใช้พู่กันเล็กระบายสะกิดหรือเน้นในส่วนที่ต้องการ

⁸ วิโชค มุกตามณี, เทคนิคการสร้างสรรค (กรุงเทพฯ : หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2545).

3. อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม

3.1. แร่งบันดาลใจที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ

3.1.1 ศิลปะกึ่งนามธรรม (Semi Abstract Art)

เป็นศิลปะที่แสดงออกให้เห็นความสำคัญของรูปแบบธรรมชาติที่น้อยลง และให้สำคัญกับความรู้สึกนึกคิดของผู้สร้างสรรค์มากขึ้น โดยการแสดงออกนั้นจะเห็นได้จากรูปแบบของธรรมชาติที่ใช้เป็นสื่อถูกลดลง ตัดทอนลง การจัดรูปแบบก็ไม่คำนึงถึงความเป็นจริงตามธรรมชาติทั้งหมด โดยเลือกตัดทอนเอารูปแบบจากความเป็นจริงเฉพาะลักษณะเด่นๆ ที่แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ในช่วงนั้นหรือขณะนั้น หรืออาจเกิดจากจินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปิน เพื่อให้ผลงานมีรูปแบบที่ดูแปลกตา น่าสนใจ รวมทั้งให้อารมณ์และความรู้สึกที่แปลกใหม่⁹

ศิลปะกึ่งนามธรรม เป็นศิลปะที่เริ่มบิดเบือนไปจากศิลปะแบบเหมือนจริง ด้วยการตัดทอนรูปทรงของจริงให้อยู่ในรูปแบบเรียบง่าย แต่ยังมีเค้าโครงที่เหมือนจริงหลงเหลืออยู่ให้รู้ว่าเป็นรูปอะไร การสร้างศิลปะกึ่งนามธรรมนี้จะต้องมีจินตนาการในการสร้างสรรค์งาน เพื่อให้ผลงานมีรูปแบบที่แปลก น่าสนใจ รวมทั้งให้อารมณ์และความรู้สึกไม่จำเจ ทั้งเนื้อเรื่องและรูปแบบจะไม่ชัดเจนเหมือนศิลปะแบบเหมือนจริง ดังนั้นผู้ชมงานศิลปะประเภทนี้จำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะงานแบบกึ่งนามธรรมด้วย คุณค่าของงานจะเน้นโครงสร้างองค์ประกอบสีที่แปลกน่าสนใจ ตื่นเต้น และแนวความคิดหลายด้านหลายทางที่ผู้ชมต้องจินตนาการด้วย

ภาพที่ 25 : ภาพผลงานของ Maciej Ciesla

ที่มา : Maciej Ciesla Paintings[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก

[https://www.facebook.com/pg/Maciej-Cie%5C%9Bla-Paintings-](https://www.facebook.com/pg/Maciej-Cie%5C%9Bla-Paintings-326515610809063/photos/?tab=album&album_id=579495618844393)

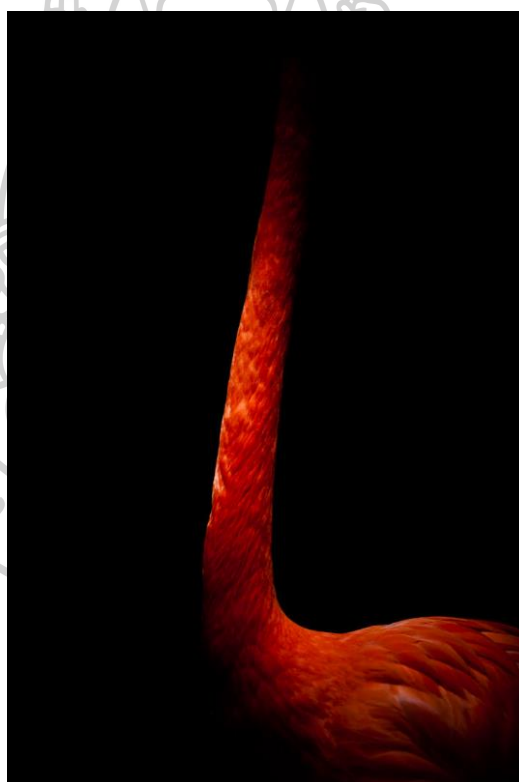
[326515610809063/photos/?tab=album&album_id=579495618844393](https://www.facebook.com/pg/Maciej-Cie%5C%9Bla-Paintings-326515610809063/photos/?tab=album&album_id=579495618844393)

⁹ ดนยา เชี่ยววัฒณี, "ความหมายของคำว่า 'ศิลปะ' (Art)." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2562 จาก <https://mymodernmet.com/agan-harahap-garden-fresh/>.

3.2 แร่งบันดาลใจที่ได้รับจากศิลปิน

3.2.1 ไมเคิล แพร์ททริก โอแรรี่ (Michael Patrick O'Leary)

เป็นศิลปินนักถ่ายภาพที่น่าทึ่ง จากการที่ศิลปินได้อยู่ใกล้ชิดกับสัตว์จนทำให้ได้เห็นรายละเอียดหลายอย่างของสัตว์ ศิลปินจึงมีแนวคิดสร้างสรรค์ผลงานรูปถ่ายด้วยการใช้สัดส่วนตามร่างกายของสัตว์ที่มีความงดงามด้วยองค์ประกอบของรูปทรงและสีสันทันทีเป็นเอกลักษณ์และน่าพิศวง เลือกใช้เทคนิคการถ่ายภาพแบบ close up การซูมเข้าไปให้เห็นแค่บางส่วนของโครงสร้างเดิมของสัตว์ จัดองค์ประกอบที่เป็นกึ่งนามธรรม มีการใช้แสงและเงาเข้ามาช่วย เพื่อให้รูปแบบของภาพไม่ซ้ำใคร และภาพที่ได้ออกมาเป็นมุมมองที่คนทั่วไปมักไม่ได้พบเห็น

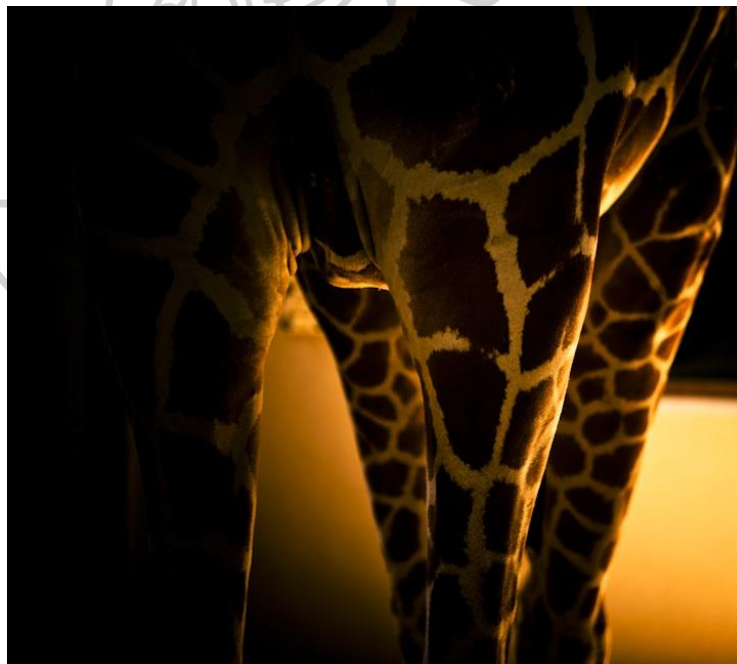
ภาพที่ 26 : wild animals curiously displaced inside supermarkets

ที่มา : My Modern met[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก

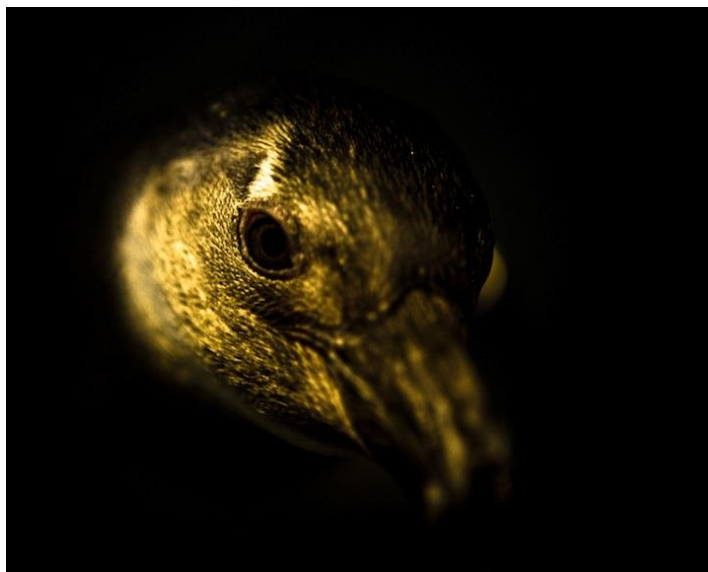
<https://mymodernmet.com/michael-patrick-oleary-wild-animal-portraits/>

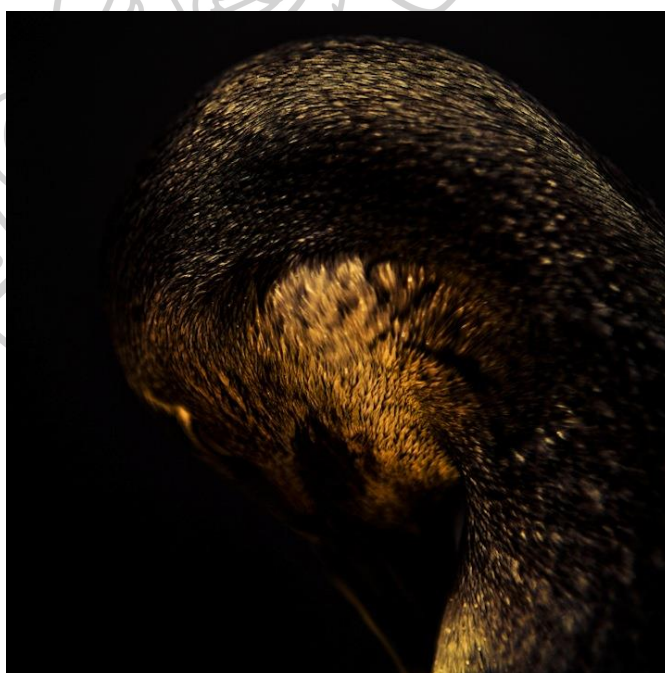
ภาพที่ 27 : wild animals curiously displaced inside supermarkets
ที่มา : My Modern met[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก
<https://mymodernmet.com/michael-patrick-oleary-wild-animal-portraits/>

ภาพที่ 28 : wild animals curiously displaced inside supermarkets
ที่มา : My Modern met[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก
<https://mymodernmet.com/michael-patrick-oleary-wild-animal-portraits/>

ภาพที่ 29 : wild animals curiously displaced inside supermarkets
ที่มา : My Modern met[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก
<https://mymodernmet.com/michael-patrick-oleary-wild-animal-portraits/>

ภาพที่ 30 : wild animals curiously displaced inside supermarkets
ที่มา : My Modern met[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก
<https://mymodernmet.com/michael-patrick-oleary-wild-animal-portraits/>

ภาพที่ 31 : wild animals curiously displaced inside supermarkets
ที่มา : My Modern met[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก
<https://mymodernmet.com/michael-patrick-oleary-wild-animal-portraits/>

ภาพที่ 32 : wild animals curiously displaced inside supermarkets
ที่มา : My Modern met[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก
<https://mymodernmet.com/michael-patrick-oleary-wild-animal-portraits/>

4.2.2 เนียม มะวรวง

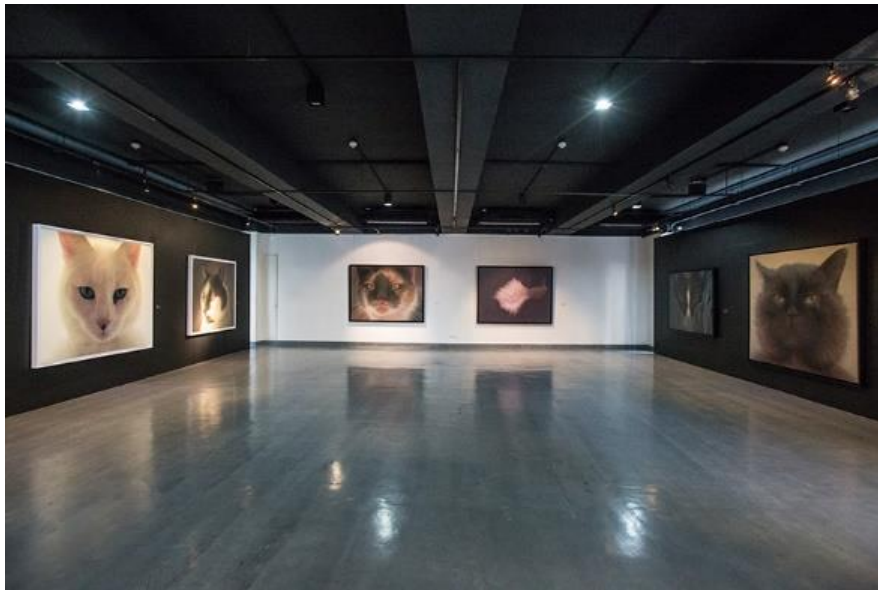

ภาพที่ 33 : ภาพศิลปิน เนียม มะวรวง

ที่มา : Dooddot [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562.

เข้าถึงได้จาก <https://www.dooddot.com/loser-cat-exhibition-by-niam-mawornkanong-subhashok-the-arts-centre/>

เป็นศิลปินที่ถ่ายทอดผลงานภาพวาดเสมือนจริงผ่านนิทรรศการที่ชื่อว่า “แมวห่วย” จุดเริ่มต้นของแรงบันดาลใจเกิดจากการเฝ้าสังเกตการณ์ แมว เพื่อนตัวน้อยที่ศิลปินได้เลี้ยงไว้ซึ่งมีความใกล้ชิดและผูกพันมาก เพื่อค้นหาคำตอบจากชีวิตต่างสายพันธ์ุ ศิลปินได้ค้นพบคำตอบที่อยู่ในใจตนเอง ระหว่างทางของการสร้างสรรค์ผลงานครั้งนี้ ชีวิตเล็กๆ ที่ไม่ได้พูดภาษามนุษย์ถูกเปลี่ยนมาเป็นภาษาศิลปะให้กับศิลปินด้วยสายใยของสัญชาตญาณที่เชื่อมโยงถึงกัน รูปแบบของผลงานในนิทรรศการเป็นภาพวาดแมวตามจินตนาการที่แตกต่างกันของแมว 14 ตัว ที่มาจกต้นแบบคือแมวที่ศิลปินเลี้ยง ศิลปินตั้งใจวาดภาพให้มีจุดบกพร่อง เช่น รอยแผล หรือสีขนเหมือนปานดำที่สื่อถึงแนวความคิดที่ว่า ไม่มีใครเกิดมาแล้วจะสมบูรณ์แบบไปซะทุกคน ร่วมกับเทคนิคการวาดด้วยสีอะคริลิก ใช้พู่กันเล็กวาดเส้นขนทีละเส้น ค่อยๆไล่ระดับของน้ำหนักสี น้ำหนักแสงเงา เมื่อมองดูแล้วเสมือนขนแมวในภาพนั้นนุ่มนวลน่ากดรัด กับดวงตาที่จ้องมองแล้วเหมือนมีอะไรบางอย่างลึกลับที่ศิลปินต้องการจะสื่อ

ภาพที่ 34 : ผลงานของ เนียม มะวรคณอง ในนิทรรศการ “แมวห่วย”

ที่มา : Dooddot [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562.

เข้าถึงได้จาก <https://www.dooddot.com/loser-cat-exhibition-by-niam-mawornkanong-subhashok-the-arts-centre/>

ภาพที่ 35 : ผลงานของ เนียม มะวรคณอง ในนิทรรศการ “แมวห่วย”

ที่มา : Dooddot [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562.

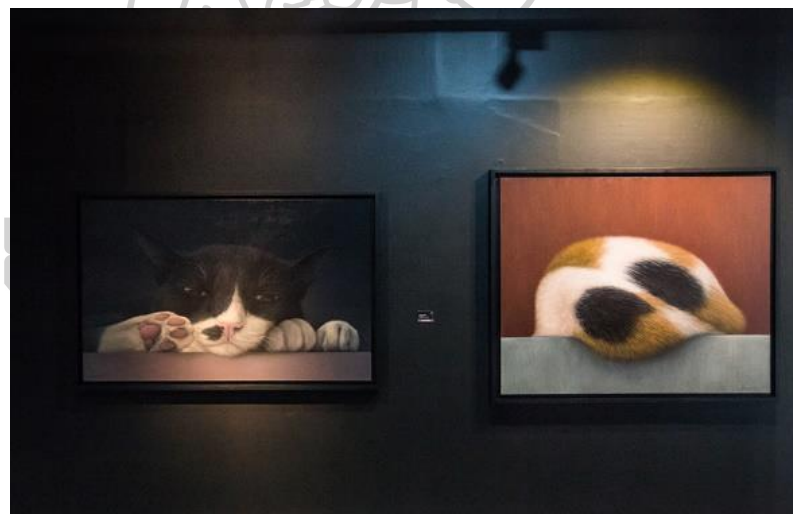
เข้าถึงได้จาก <https://www.dooddot.com/loser-cat-exhibition-by-niam-mawornkanong-subhashok-the-arts-centre/>

ภาพที่ 36 : ผลงานของ เนียม มะวรคณอง ในนิทรรศการ “แมวห่วย”

ที่มา : Dooddot [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562.

เข้าถึงได้จาก <https://www.dooddot.com/loser-cat-exhibition-by-niam-mawornkanong-subhashok-the-arts-centre/>

ภาพที่ 37 : ผลงานของ เนียม มะวรคณอง ในนิทรรศการ “แมวห่วย”

ที่มา : Dooddot [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562.

เข้าถึงได้จาก <https://www.dooddot.com/loser-cat-exhibition-by-niam-mawornkanong-subhashok-the-arts-centre/>

ภาพที่ 38 : ผลงานของ เนียม มะวรคณอง ในนิทรรศการ “แมวห่วย”

ที่มา : Dooddot [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562.

เข้าถึงได้จาก <https://www.dooddot.com/loser-cat-exhibition-by-niam-mawornkanong-subhashok-the-arts-centre/>

ภาพที่ 39 : ผลงานของ เนียม มะวรคณอง ในนิทรรศการ “แมวห่วย”

ที่มา : Dooddot [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562.

เข้าถึงได้จาก <https://www.dooddot.com/loser-cat-exhibition-by-niam-mawornkanong-subhashok-the-arts-centre/>

4.2.3 จิงอี้หวาง (Jingyi Wang)

จิงอี้หวาง เป็นศิลปินที่อาศัยอยู่ในนิวยอร์กเกิดและเติบโตในประเทศจีน จบการศึกษาจากสถาบันจิตรศิลป์กลางแห่งประเทศไทยในปี 2556 ด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาจิตรกรรม ได้รับปริญญา MFA จาก New York Academy of Art ในปี 2016 ศิลปินได้จัดนิทรรศการเดี่ยวที่หอศิลป์ Amerasia Bank ในนิวยอร์กในปี 2016 ได้รับเลือกให้เป็นศิลปินประจำถิ่นที่ Terra Foundation of American Art ใน Giverny จากนั้นได้รับเชิญให้เข้าร่วมการเชิญ Plein-Air ประจำปีครั้งที่ 2 โดยสวนพฤกษศาสตร์นิวยอร์ก งานของศิลปินได้รับการจัดแสดงอย่างกว้างขวางที่ Art New York

“ในช่วงเวลาวาดภาพของฉันใช้เวลาว่าครึ่งในการทาสีภูมิทัศน์ การอนุรักษ์และการรับรู้เป็นแหล่งที่มาของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะของฉันซึ่งช่วยให้ฉันพัฒนาตัวเองต่อไป ฉันวาดทิวทัศน์และเมืองโบราณจำนวนมากทั่วโลก เมื่อฉันมีถิ่นที่อยู่ของศิลปินใน Giverny ประเทศฝรั่งเศส พี่ชานและเหี่ยวเฉาทำให้ฉันมีความคิดที่ลึกซึ้ง พี่ชานอ่อนแอกว่ามนุษย์แต่พวกมันใช้ชีวิตโดยปราศจากความกลัว ฉันต้องการแสดงแนวคิดนี้ผ่านทางพฤกษศาสตร์ ฉันเพิ่งทาสีต้นกระบองเพชรหลายชุด ชุดนี้เป็นผลมาจากการค้นหาของฉันสำหรับวิธีที่จะนำภาพวาดแบบดั้งเดิมเป็นศิลปะร่วมสมัย ฉันใช้ต้นกระบองเพชรเพื่อเปรียบเทียบชีวิต ฉันคิดว่ากระบองเพชรเหล่านี้มีความเป็นตัวของตัวเอง”¹⁰

ผลงานชุดนี้ศิลปินมีแรงบันดาลใจมาจากต้นกระบองเพชรที่มีรูปทรงน่ารัก สวยงาม ลำต้นเล็กแต่แผ่ไวกว้างด้วยมันคงและแข็งแรง เป็นพืชที่อดทนปรับตัวตามสภาพอากาศเพื่อให้อยู่รอด ศิลปินจึงมีแนวคิดสร้างผลงานที่เปรียบตัวเองเสมือนกับต้นกระบองเพชร สร้างสรรค์ในรูปแบบของการลวดลายเลือกมุมมองเฉพาะส่วนของลำต้นที่คนทั่วไปไม่ค่อยได้สังเกตเห็น มาสร้างสรรค์ผลงานโดยจัดองค์ประกอบให้ส่วนของลำต้นกระบองเพชรเป็นจุดเด่นและสร้างบรรยากาศด้วยสีส้มของท้องฟ้าเป็นตัวรองรองเพื่อผลักดันให้ต้นกระบองเพชรมีความโดดเด่นและน่าสนใจโดยใช้ สีอะคริลิก สีน้ำมันบนผ้าใบ

¹⁰ contemporary Art Curator, "Jingyi Wang." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2562 จาก <http://www.contemporaryartcurator.com/jingyi-wang?fbclid=IwAR2Kynnyr-EP-0KjEvrXF3LZfBJKQ1mEw92Q4-1PqC7DXr1PCqbj4P3RXs8>

ภาพที่ 40 : ผลงานของ Jingyi Wang

ที่มา : Contemporary Art Curator[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก
<http://www.contemporaryartcurator.com/jingyi-wang?fbclid=IwAR2Kynnyr-EP-0KjEvrXF3LZfBJKQ1mEw92Q4-1PqC7DXr1PCqBJ4P3RXs8>

ภาพที่ 41 : ผลงานของ Jingyi Wang

ที่มา : Contemporary Art Curator[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก
<http://www.contemporaryartcurator.com/jingyi-wang?fbclid=IwAR2Kynnyr-EP-0KjEvrXF3LZfBJKQ1mEw92Q4-1PqC7DXr1PCqBJ4P3RXs8>

ภาพที่ 42 : ผลงานของ Jingsyi Wang

ที่มา : Contemporary Art Curator[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก
<http://www.contemporaryartcurator.com/jingsyi-wang?fbclid=IwAR2Kynnyr-EP-0KjEvrXF3LZfBJKQ1mEw92Q4-1PqC7DXr1PCqBJ4P3RXs8>

ภาพที่ 43 : ผลงานของ Jingsyi Wang

ที่มา : Contemporary Art Curator[ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2562. เข้าถึงได้จาก
<http://www.contemporaryartcurator.com/jingsyi-wang?fbclid=IwAR2Kynnyr-EP-0KjEvrXF3LZfBJKQ1mEw92Q4-1PqC7DXr1PCqBJ4P3RXs8>

ตารางที่ 1 : ตารางการวิเคราะห์ผลงานของศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานของศิลปิน	อิทธิพลด้านรูปแบบ	อิทธิพลด้านเทคนิค	อิทธิพลด้านแนวคิด/ เนื้อหา	สรุปอิทธิพลที่มีต่อ การสร้างสรรค์งาน
 ไมเคิล แพร์ทริก โอแรรี่ Michael Patrick O'Leary	ภาพถ่าย การเลือกใช้สัดส่วน ร่างกายของสัตว์มา นำเสนอในมุมมองที่ไม่ ค่อยได้สนใจหรือพบ เห็น	ถ่ายภาพ การถ่ายภาพแบบ Close – up การซูม เข้าไปถ่ายในมุมมอง ที่ต้องการ	ใช้สัดส่วนตามร่างกาย ของสัตว์ที่มีความงดงาม ด้วยองค์ประกอบของ รูปทรงและสีเส้นที่เป็น เอกลักษณ์และน่าพิศวง	นำเอาจุดที่น่าสนใจ ของรูปแบบ เทคนิค และแนวคิด มาเป็น แนวทางในการ พัฒนาผลงาน
 เนียม มะวระคะนอง	จิตรกรรม 2 มิติ ภาพแมวที่สื่อถึงอุปมา อุปมัยในชีวิต	สีอะคริลิคบนผ้าใบ ตั้งใจวาดภาพให้มี จุดบกพร่อง เช่น รอยแผล สีขน	แรงบันดาลใจที่ได้จาก การเลี้ยงแมวจึงสร้าง ภาพผลงานที่ใช้แมวที่มี ตำหนิเปรียบเสมือนคน ทั่วไปที่เกิดมาแล้วจะ สมบูรณ์แบบ	นำเอาแนวคิดที่ได้จาก สัตว์เลี้ยงมาเป็น แนวทางในการ พัฒนาผลงาน
 จิงอ๋หวาง (Jingyi Wang)	จิตรกรรม 2 มิติ การเลือกใช้ส่วนของ ต้นกระบองเพชรมา นำเสนอในมุมมองที่ไม่ ค่อยได้สนใจหรือพบ เห็นที่	สีอะคริลิค สีน้ำมันบนผ้าใบ การจัดองค์ประกอบ ที่มีต้นกระบองเพชร เป็นจุดเด่นและสีเส้น ของท้องฟ้าเป็นตัว รอง	ชีวิต ของ ศิลปิน ที่ เปรียบเสมือนการ ปรับตัว เพื่อ การ ดำรงชีวิตของต้น กระบองเพชร	นำเอาจุดที่น่าสนใจ ของรูปแบบ เทคนิค และแนวคิด มาเป็น แนวทางในการ พัฒนาผลงาน
สรุป	ศิลปินสองคนเลือกใช้ สัตว์และอีกหนึ่งคน เลือกใช้รูปทรงของ ธรรมชาติในการ สร้างสรรค์ผลงาน	ศิลปินเลือกใช้ทักษะ ในการสร้างสรรค์ ผลงานที่มีความ น่าสนใจ	ศิลปินได้แนวความคิด มาจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ผสมผสานกับ จินตนาการของศิลปิน เอง	นำเอาจุดเด่นที่ น่าสนใจ รูปแบบ เทคนิค แนวความคิด มาเป็นแนวทางในการ พัฒนาผลงาน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

เพื่อให้เกิดกระบวนการสร้างสรรค์อย่างสมบูรณ์ การกำหนดวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์จึงมีส่วนที่สำคัญในการพัฒนาผลงาน จึงได้กำหนดรูปแบบวิธีการสร้างสรรค์ ดังนี้

1. แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน
2. รูปแบบของงานสร้างสรรค์
3. วิธีการดำเนินงาน
 - 3.1 กระบวนการการศึกษา
 - 3.2 กระบวนการสร้างสรรค์แบ่งเป็น 2 ระยะ
 - 3.2.1 ระยะก่อนวิทยานิพนธ์
 - 3.2.2 ระยะช่วงวิทยานิพนธ์
4. รายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงาน
5. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน
6. ผลงานสำเร็จ

1. แนวความคิดและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

จากการที่ชอบและเลี้ยงสัตว์แปลก มีสัตว์ชนิดหนึ่งที่หลงใหลนั่นคืออีกัวน่า การที่เลี้ยงดูแลอยู่ทุกวัน จึงสังเกตเห็นลักษณะเฉพาะของแต่ละตัว สีขน ผิวหนังที่มีเกล็ดตะปุ่มตะป่ำ และลวดลายปกคลุมทั่วร่างกายที่แตกต่างกัน เมื่อมองเฉพาะจุดตามโครงสร้างสัดส่วนของร่างกายอีกัวน่า จึงเกิดการมโนภาพที่เชื่อมโยงกับภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดนี้ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยเลือกมุมมองส่วนต่างๆของพื้นผิวและสีขนที่แตกต่างกันออกไปของอีกัวน่า ทำให้เกิดมโนภาพแล้วขยายให้เป็นภาพภูมิทัศน์ของสันเขา ท้องฟ้า และสภาพแวดล้อมในธรรมชาติที่มีความหลากหลาย โดยใช้เทคนิคสีน้ำมัน สีอะคริลิกบนผืนผ้าใบ และนำเสนอผลงานจิตรกรรมผสมแบบ 2 มิติ

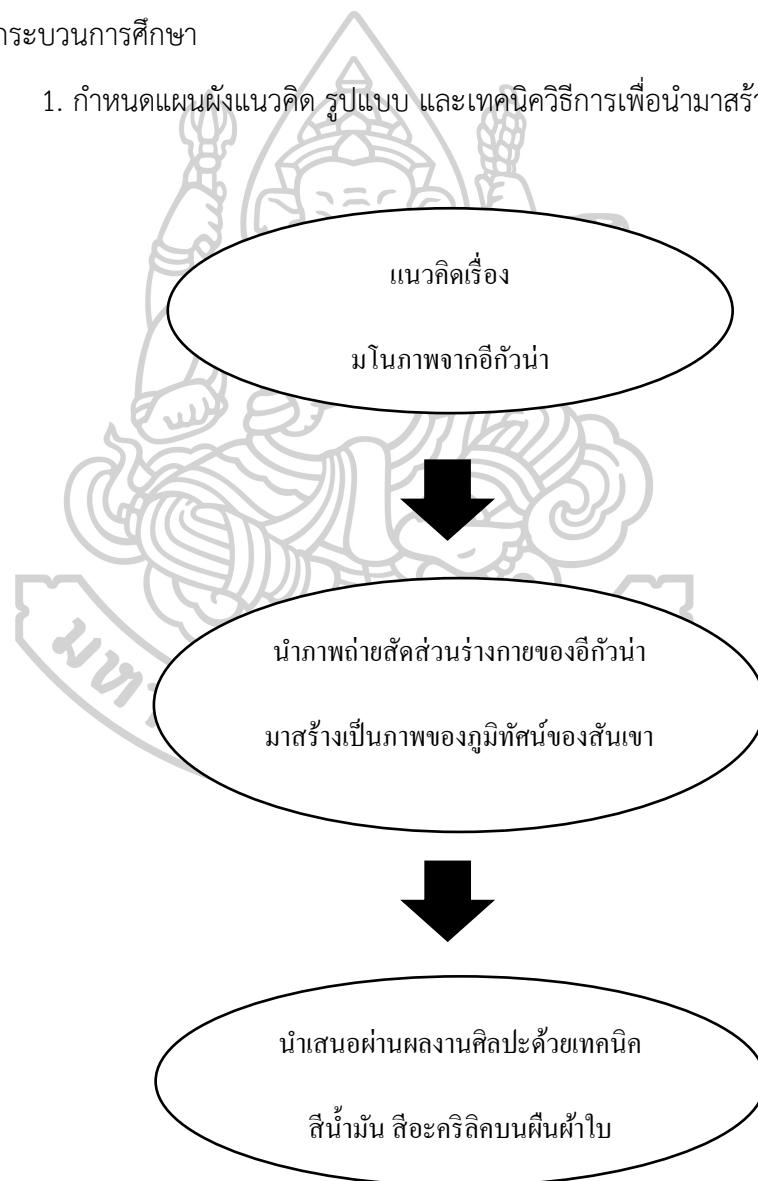
2. รูปแบบของงานสร้างสรรค์

รูปแบบผลงานสร้างสรรค์จิตรกรรมผสมแบบ 2 มิติ โดยใช้ภาพถ่ายจากสัดส่วนของร่างกาย อีกัวน่าที่มีลักษณะโค้งงอมาตัดต่อเป็นภูมิทัศน์ของแนวเขา เพิ่มเติมด้วย ต้นไม้ บรรยากาศสีส้มของท้องฟ้าด้วยโปรแกรมโฟโต้ชอป ให้ภาพที่ได้ออกมาเป็นทัศนียภาพของธรรมชาติในรูปแบบกึ่งนามธรรม

3. วิธีการดำเนินงาน

3.1 กระบวนการศึกษา

1. กำหนดแผนผังแนวคิด รูปแบบ และเทคนิควิธีการเพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงาน

2. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลอีกัวน่า ข้อมูลทางธรรมชาติ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานสร้างสรรค์

3. ลงพื้นที่ภาคสนามในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาสร้างภาพต้นแบบ

ภาพที่ 44 : ภาพถ่ายช่วงลำตัวช่วงหน้าของ Fiji Iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : ฟาร์มอีกัวน่าชลบุรี, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

ภาพที่ 45 : ภาพถ่ายช่วงสันหลังของ Panda spiny tailed Iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : ฟาร์มอีกัวน่าชลบุรี, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

ภาพที่ 46 : ภาพถ่ายลำตัวช่วงหน้าของ ฟัราซีญอิกัวน่า ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : ฟาร์มอีกัวน่าชลบุรี, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

ภาพที่ 47 : ภาพถ่ายช่วงกลางลำตัวถึงโคนหางของ Lesser antillean iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : ฟาร์มอีกัวน่าชลบุรี, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

ภาพที่ 48 : ภาพถ่ายช่วงหัวถึงกลางลำตัวของ Albino iguana T+ (ทับทิมสยาม) ที่ได้จากการลงพื้นที่
ภาคสนาม

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : ฟาร์มอีกัวนาชลบุรี, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

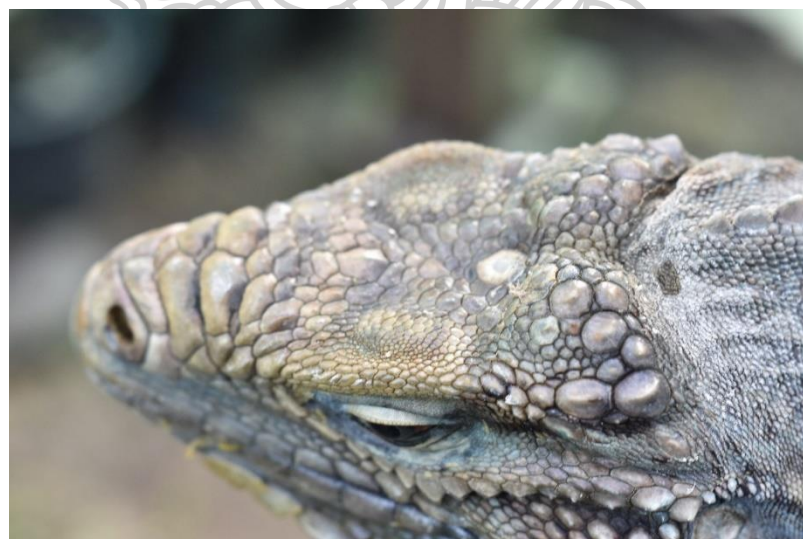

ภาพที่ 49 : ภาพถ่ายช่วงโคนหางของ Lesser antillean iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม

(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : ฟาร์มอีกัวนาชลบุรี, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

ภาพที่ 50 : ถ่ายช่วงโคนหางของ ฟิราซัญอิกัวน่า ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : ฟาร์มอิกัวน่าชลบุรี, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

ภาพที่ 51 : ภาพถ่ายส่วนหัวของ Cuban rock Iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : ฟาร์มอิกัวน่าชลบุรี, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

ภาพที่ 52 : ภาพถ่ายช่วงหัวถึงโคนหางของ Lesser antillean iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : ฟาร์มอีกว่าชบุรี, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

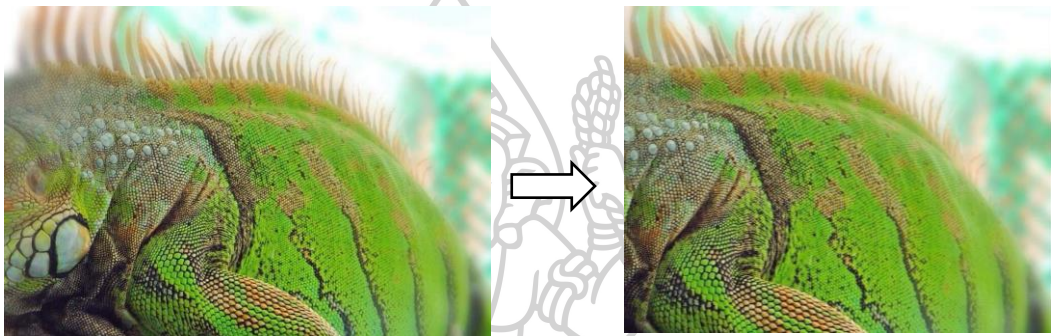

ภาพที่ 53 : ภาพถ่ายโคนหางของ Cuban rock Iguana ที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนาม
(ถ่ายโดยผู้วิจัย, สถานที่ : ฟาร์มอีกว่าชบุรี, ถ่ายเมื่อ 10 เมษายน 2562)

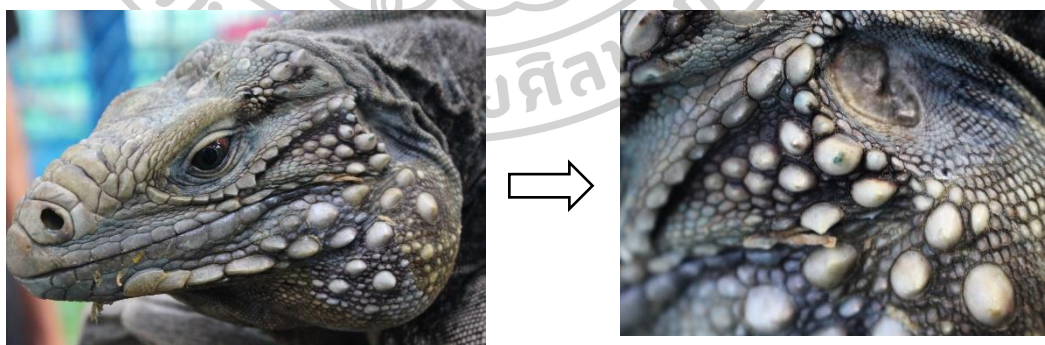
3.2 กระบวนการสร้างสรรค์

3.2.1 ระยะก่อนวิทยานิพนธ์

- 1.) คัดเลือกภาพถ่ายที่ได้จากการเก็บข้อมูลมาทำการ Zoon in เพื่อสร้างภาพต้นแบบ

ภาพที่ 54 : ตัวอย่างภาพอีกัวน่าที่ได้จากการ Zoon in

ภาพที่ 55 : ตัวอย่างภาพอีกัวน่าที่ได้จากการ Zoon in

2.) ส่งภาพต้นแบบที่คิดว่าจะสร้างสรรค์ให้อาจารย์คัดเลือก

ภาพที่ 56 : รูปถ่ายภาพต้นแบบที่คาดว่าจะสร้างสรรค์

3.) สร้างสรรค์ผลงานจากรูปถ่ายที่อาจารย์คัดเลือกโดยการร่างภาพบนผืนผ้าใบและทำการระบายสี

ภาพที่ 57 : ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 58 : ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 59 : ภาพขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

ตารางที่ 2 : วิเคราะห์พัฒนาผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์

ผลงานการสร้างสรรค์	ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1	ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 2	ผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์ชุดที่ 3
รูปภาพผลงาน			
แนวคิด	เริ่มต้นระยะแรกโดยการกำหนดเนื้อหาจากเรื่องราวใกล้ตัวที่พบเห็นจับต้องอยู่ทุกวัน อีกว่านำ จากประสบการณ์การเลี้ยงสัตว์เห็นบางอย่างที่น่าสนใจเอาทีเช่น ลวดลาย สี สัน ลักษณะของเกล็ดที่ปุ่มป่าไม่เท่ากัน จึงนำสิ่งเหล่านี้มาสร้างสรรค์เป็นสภาพแวดล้อมของธรรมชาติ และจัดวางในมุมมองใหม่ๆ จากแนวคิดดังกล่าวยังสามารถเจาะจงให้เป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งในธรรมชาติได้ ซึ่งตอนนี้ยังไม่สามารถกำหนดแนวทางได้ชัดเจน		
เทคนิค	สีน้ำมันบนผืนผ้าใบ	สีอะคริลิคบนผืนผ้าใบ	สีอะคริลิคบนผืนผ้าใบ
ขนาด	90 x 120 เซนติเมตร	150 x 180 เซนติเมตร	150 x 180 เซนติเมตร
จุดเด่น	เลือกใช้รูปทรงของสันหลังอีกัวน่าที่มีโทนสีเขียวจัดองค์ประกอบให้อยู่ด้านซ้ายจรดไปถึงมุมขวาของภาพเป็นจุดเด่น ซึ่งสื่อถึงมุมมองของแนวเขาที่ทอดยาวไกลออกไป เก็บรายละเอียดช่วงตัวแคบๆ ส่วนนอกนั้นทิ้งเบลอเพื่อสร้างระยะให้กับผลงาน	การวางองค์ประกอบกลุ่มของรูปทรงเรขาคณิตที่สื่อถึงก้อนหินกระจัดกระจายอยู่ทั่วภาพขนาดเล็กใหญ่พอเหมาะสม	จัดองค์ประกอบโดยใช้รูปทรงเรขาคณิตที่เป็นสามเหลี่ยมเป็นจุดเด่นและสีสันที่มีความชัดเจนสื่อถึงก้อนหินที่ตั้งอยู่บนยอดเขา และกำหนดกลุ่มรูปทรงกลมให้เบลอเพื่อผลักระยะให้ภาพระยะหน้าเด่นชัดมากขึ้น
จุดที่ควรพัฒนา	ส่วนรองของภาพคือพื้นที่ว่างที่อยู่ข้างบนสื่อถึงบรรยากาศ เป็นตัวช่วยสนับสนุนให้จุดเด่นชัดขึ้น แต่สามารถปรับเปลี่ยนสีสันจากเดิมที่เป็นสีขาวครีม มีขีดขึ้นด้วยสีเขียวอมฟ้าเปลี่ยนเป็นสีของบรรยากาศของท้องฟ้า	กำหนดการใช้สีน้ำหนักร่อนข้างที่จะขาดสมดุลโดยมุมขวาบนจะสว่างน้อยเพราะมีแค่บางจุดที่อยู่ตรงกลางเป็นตัวกำหนดน้ำหนักกับมุมซ้ายล่างที่มีความเข้มกว่า เลยทำให้ภาพขาดจุดเด่นที่น่าสนใจ	ควรเพิ่มสีสันสันและแทรกน้ำหนักแสงเงาให้กลุ่มรูปทรงกลมที่อยู่ระยะหน้ามีมิติมากยิ่งขึ้น
พัฒนาและปรับปรุง	สามารถสร้างสรรค์ภาพให้เป็นรูปแบบของภาพทิวทัศน์ โดยคัดสรรมุมมองจากสัดส่วนสันหลังของอีกัวน่าให้เป็นสันเขาและเพิ่มเติมสีสันบรรยากาศของท้องฟ้าตามช่วงเวลา	จากภาพรวมทั้งหมดภาพนี้มองเป็นธรรมชาติในอุดมคติมากเกินไป ผู้ที่ได้ชมผลงานไม่สามารถมองแล้วเข้าใจตามแนวคิดได้ ควรเลือกสรรมุมมองรูปแบบการนำเสนอที่ใกล้เคียงธรรมชาติที่สุด	เพิ่มเติมความเป็นธรรมชาติลงไป ในผลงาน อาจใส่พวกน้ำที่ไหลลงมาจากยอดเขาหรือหมอกตอนเช้า เพื่อให้ภาพดูน่าสนใจมากขึ้น

3.2.2 ระยะช่วงวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานสามารถแบ่งเป็น

1.) การสร้างภาพต้นแบบ

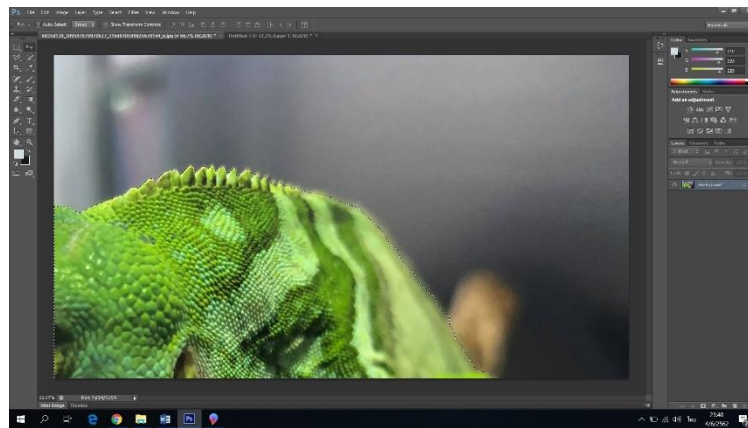
นำภาพถ่ายอีกัวน่าที่ได้จากการคัดเลือก มาทำการ Zoom in แล้วตัดต่อสร้างภาพใหม่ให้เป็นสันเขา สร้างระยะให้กับภาพด้วยการไล่สีบรรยากาศของท้องฟ้าด้วยโปรแกรมโฟโต้ชอปเพื่อให้เป็นภาพภูมิทัศน์ของธรรมชาติ ดังตัวอย่างการสร้างภาพต้นแบบต่อไปนี้

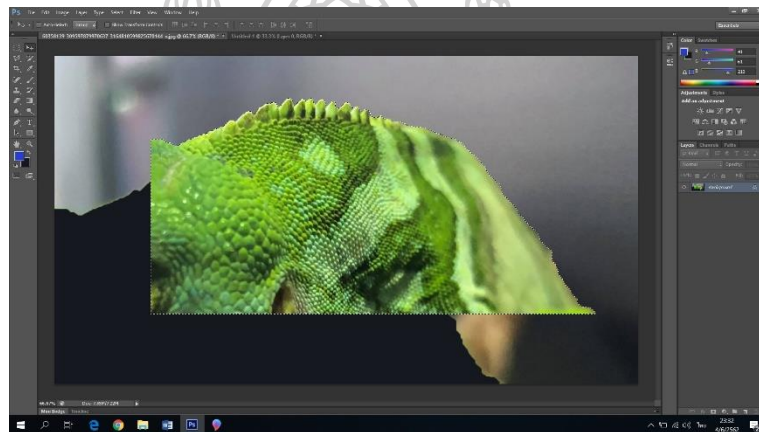
ภาพที่ 60 : คัดเลือกภาพอีกัวน่า

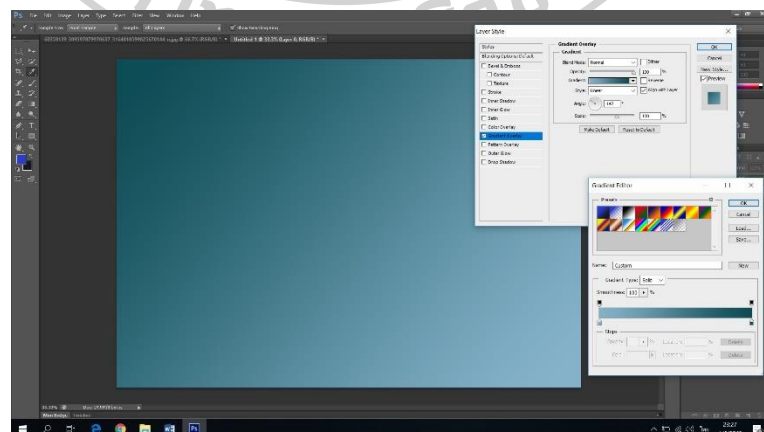
ภาพที่ 61 : ทำการ Zoom in ให้ได้ตามลักษณะของแนวภูเขา

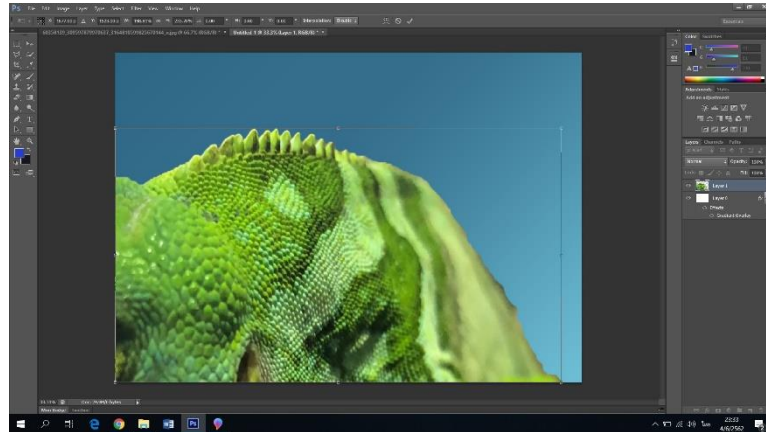
ภาพที่ 62 : นำภาพ Zoom in เข้าโปรแกรมโฟโต้ชอป

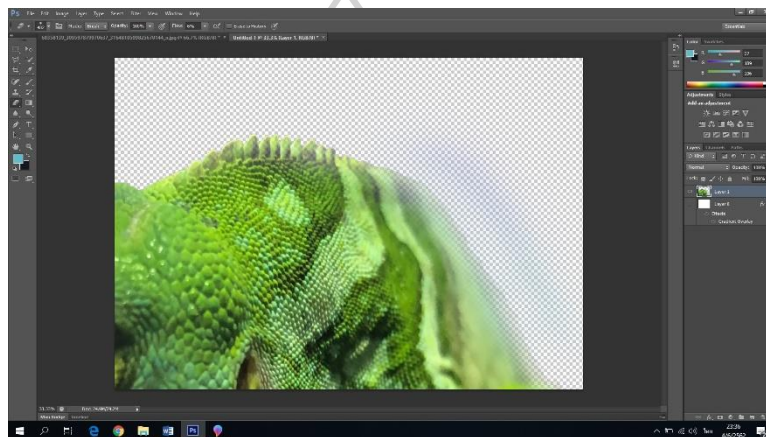
ภาพที่ 63 : ทำการตรวจเฉพาะส่วนของสันหลังของอีกัวน่า

ภาพที่ 64 : สร้างภาพพื้นหลังที่ไล่ระดับสีเข้ม อ่อน และเลือกใช้สีที่เป็นสีฟ้าอมเขียว

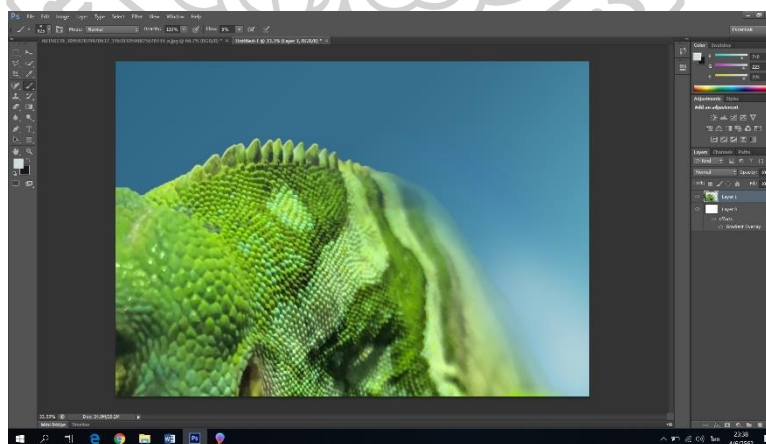

ภาพที่ 65 : นำภาพอีกัวน่าเข้ามาใส่ในภาพพื้นหลัง

ภาพที่ 66 : ทำการเบลอนแนวเส้นหลังส่วนขวาของอีกัวน่าเพื่อสร้างระยะไกล

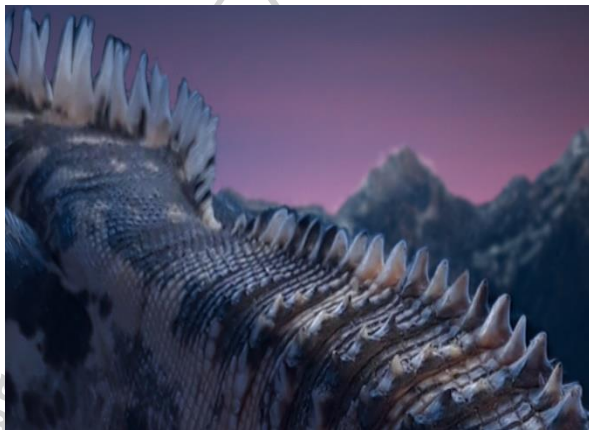
และจำทำให้ภาพไม่แข็งจนเกินไป

ภาพที่ 67 : ภาพต้นแบบของผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 1 ที่เสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 68 : ภาพต้นแบบผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 2

ภาพที่ 69 : ภาพต้นแบบผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 3

ภาพที่ 70 : ภาพต้นแบบผลงานวิทยานิพนธ์ชุดที่ 4

2.) การสร้างสรรค์ผลงานลงบนผืนผ้าใบ

นำภาพต้นแบบมาพิมพ์อิงค์เจ็ทลงบนผืนผ้าใบ และทำการระบายสีน้ำมัน สีอะคริลิคทับและเก็บรายละเอียด เนื่องจากภาพที่พิมพ์อิงค์เจ็ทจะมีสีที่อ่อนลงผิดไปจากภาพต้นแบบเพราะวัสดุที่รองรับการพิมพ์คือผ้าใบ จึงมีการระบายปรับเปลี่ยนสีให้เหมาะสมกับผลงานดังต่อไปนี้

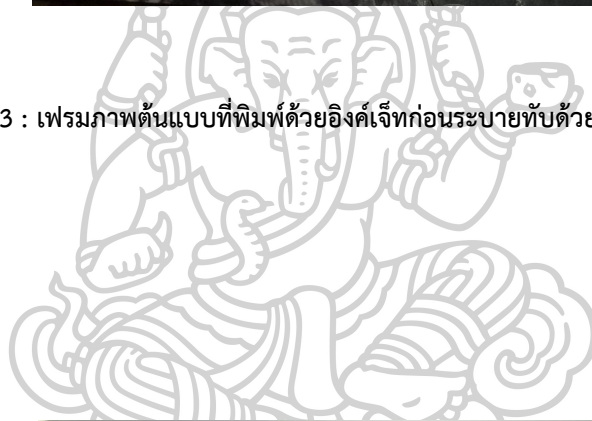
ภาพที่ 71 : นำผ้าใบที่พิมพ์อิงค์เจ็ทด้วยภาพต้นแบบมาชิงกับโครงไม้เฟรม

ภาพที่ 72 : เมื่อชิงผ้าใบเสร็จแล้วจะเห็นได้ว่า ภาพที่พิมพ์อิงค์เจ็ทจะมีสีที่อ่อนลงกว่าภาพต้นแบบ

ภาพที่ 73 : เฟรมภาพต้นแบบที่พิมพ์ด้วยอิงค์เจ็ทก่อนระบายทับด้วยสีน้ำมัน สีอะคริลิก

ภาพที่ 74 : เฟรมภาพต้นแบบที่พิมพ์ด้วยอิงค์เจ็ทก่อนระบายทับด้วยสีน้ำมัน สีอะคริลิก

ภาพที่ 75 : เฟรมภาพต้นแบบที่พิมพ์ด้วยอิงค์เจ็ทก่อนระบายทับด้วยสีน้ำมัน สีอะคริลิก

ภาพที่ 76 : ระบายสีบรรยากาศท้องฟ้าด้วยสีฟ้าอมเขียวไล่สีจากเข้มไปอ่อนเพื่อสร้างระยะให้กับภาพ และระบายเพิ่มความเข้มให้ภาพด้วยโทนสีเขียวตรงสันหลังอีกว่าน่าและเก็บรายละเอียดของพื้นผิว ลวดลาย ด้วยสีน้ำมัน สีอะคริลิก

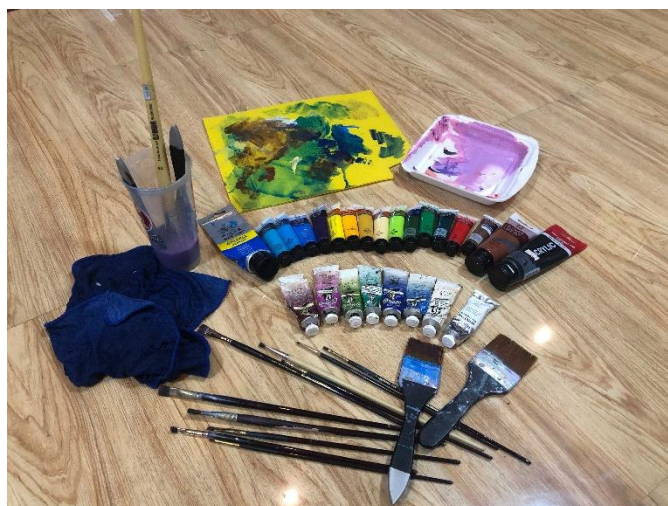

ภาพที่ 77 : ระบายสีบรรยากาศท้องฟ้าด้วยสีฟ้าอมม่วงโดยไล่น้ำหนักสีให้ข้างบนเข้มข้างล่างอ่อน และระบายเพิ่มความเข้มด้วยทีสีน้ำตาลเข้มบางส่วนบนลวดลายของอิกันน่าเพื่อสร้างความเด่นชัด

ภาพที่ 78 : ระบายสีม่วงน้ำเงินไล่ความเข้มไปอ่อนจากข้างบนเพื่อสร้างบรรยากาศของท้องฟ้าตอนหัวค่ำ ระบายเก็บรายละเอียดของอิกันน่าให้เด่นชัดขึ้นเพื่อสร้างระยะหน้า และระบายเคลือบบางด้วยสีน้ำเงินอมม่วง เพื่อสร้างความเบลอในส่วนของอิกันน่าที่เป็นระยะไกล

5. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

ภาพที่ 80 : วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการระบายสี

5.1 สีน้ำมัน (Oil color)

เป็นสีชนิดที่แห้งช้าที่ประกอบด้วยวัตถุที่ผสมกับน้ำมันระเหย (drying oil) ที่มักจะ เป็นน้ำมันเมล็ดฝ้าย ความชื้นของสีก็อาจจะปรับได้โดยการเติมสารละลายเช่นน้ำมันสน หรือน้ำมัน ลินสีด สีที่น้ำมันนำมาสร้างสรรคีย์ห่อ WINSOR NEWTON มีรายละเอียดสีดังนี้

5.1.1 Titanium white

5.1.2 Zinc white

5.1.3 French ultramarine

5.1.4 Cobalt blue hue

5.1.5 Viridian hue

5.1.6 Sap green

5.2 สีอะคริลิก (Acrylic color)

เป็นสีที่มีส่วนผสมของสารพลาสติกโพลีเมอร์ (Polymer) จำพวก อะคริลิก (Acrylic) หรือ ไวนิล (Vinyl) เป็นสีที่มีการผลิตขึ้นมาใหม่ล่าสุด เวลาจะใช้นำมาผสมกับน้ำ ใช้งานได้ เหมือนกับสีน้ำ และสีน้ำมัน บ่อยครั้งที่เราเรียกเจ้าสีอะคริลิกว่าเป็นสีอัจฉริยะ เพราะมันสามารถ นำไปใช้กับงานหลากหลายประเภท แล้วยังระบายได้กับหลายพื้นผิวอีกต่างหาก ไม่ว่าจะเป็น โลหะ ไม้ พลาสติก แก้ว ผ้า และกระดาษ สีที่อะคริลิกนำมาสร้างสรรคีย์ห่อ SAKURA มีรายละเอียดดังนี้

5.2.1 Perm green	5.2.2 Sap green
5.2.3 Phthalo green	5.2.4 Yellow green
5.2.5 Yellow opaque	5.2.6 Naples yellow
5.2.7 Yellow ocher	5.2.8 Yellow deep
5.2.9 Cobalt blue	5.2.10 Blue primaire
5.2.11 Cerulean blue	5.2.12 Turquoise blue
5.2.13 Violet	5.2.14 Magenta purple
5.2.15 Dioxazine	5.2.16 Red
5.2.17 Burnt umber	5.2.18 Burnt sienna
5.2.19 Lamp black	5.2.20 Titanium white

5.3 น้ำมันลินสีด (Linseed Oil)

ในการเขียนภาพสีน้ำมัน น้ำมันลินสีดเป็นส่วนผสมเพื่อให้ตัวเนื้อสีมีความ
 หลอมเหลว และเป็นตัวเชื่อมระหว่างสีหนึ่งกับสีหนึ่ง หรือหลายสีต่อหลายสี โดยใช้ปริมาณที่
 พอเหมาะ ลงบนพื้นระนาบตามความรู้สึกและจินตนาการ ซึ่งจำไว้ว่า น้ำมันลินสีด ก็เป็นตัวละลายสี
 ให้เหลว เพราะฉะนั้นควรใช้ให้น้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ หากมากเกินไปก็เร่งสีให้แตก นานไปทำให้
 ภาพเป็นหมันแล้วมีสีเหลือง

ภาพที่ 81 : น้ำมันลินสีด (Linseed Oil)

5.4 พู่กัน (Brushes)

พู่กันที่นำมาเขียนภาพ อย่างน้อยควรมีขนาดที่แตกต่างกัน 3 ขนาด เพื่อนำมาใช้ในขั้นตอนต่างๆ ระหว่างการเขียนภาพ อีกทั้งวิธีในการเขียนภาพก็มีส่วนต่อการนำพู่กันแต่ละขนาดมาใช้ให้เหมาะสมตามวิธีการนั้น แต่ในการเขียนภาพขั้นพื้นฐานควรใช้พู่กันให้ได้หลายขนาดตามความถนัดเฉพาะตน ลักษณะพู่กันมี 2 ชนิด คือ พู่กันกลมและพู่กันแบน

5.5 ผ้าเช็ดพู่กัน

ในการล้างพู่กันทุกครั้ง ควรจะต้องผ่านการเช็ดพู่กันด้วยผ้าที่มีเนื้อนุ่ม ตัวเนื้อผ้าจะดูดซับเนื้อสีที่ติดอยู่ปลายพู่กันให้สะอาด

5.6 ภาชนะล้างพู่กัน

ควรเป็นวัสดุที่คงทนและมีน้ำหนักพอสมควร เพื่อให้มีความมั่นคงเพื่อรองรับพู่กันทุกๆขนาด ที่จะต้องผ่านการล้างให้สะอาด

5.7 ผ้าใบ (Canvas)

ในการเขียนภาพสีน้ำมัน สีอะคริลิก ผ้าใบที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปจะมีอยู่หลายพื้นผิว ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการนำไปใช้ เช่น ผ้าใบ ผ้าผิวเรียบ - เกลีสี่ ภาพผิวหยาบ - สำเร็จรูปที่ผลิตมาจากโรงงาน ซึ่งจะมีขนาดต่างๆ ตามเจ้าของกิจการจะผลิตขึ้นมา โดยจะมีพื้นผิวที่หยาบและละเอียดแตกต่างกันไป แต่ส่วนใหญ่จะส่งมาจากต่างประเทศ ซึ่งจะเหมาะกับศิลปิน และช่างเขียนที่ต้องการคุณภาพของผลงานที่สมบูรณ์เป็นที่สุด

ภาพที่ 82 : ผ้าใบ (Canvas)

5.8 กล้องถ่ายภาพ

กล้องถ่ายภาพที่ใช้เป็นกล้องดิจิทัลที่มีความละเอียดในการถ่ายภาพสูง เอาไว้
สำหรับใช้ในการถ่ายภาพข้อมูลของอีกัวน่า ข้อมูลของบรรยากาศธรรมชาติ

ภาพที่ 83 : กล้องถ่ายภาพ

5.9 สมุดจดบันทึก ปากกา

ในการบันทึกข้อมูล ต้องมีสมุดบันทึกและปากกาเอาไว้เขียนบันทึกรายละเอียด
ข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ภาพที่ 84 : สมุดจดบันทึก ปากกา

5.10 คอมพิวเตอร์ (Computer)

เอาไว้สำหรับการทำการปรับแต่งภาพต้นแบบด้วยโปรแกรมโฟโต้ชอป และพิมพ์เอกสาร ประกอบกับงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์

ภาพที่ 85 : คอมพิวเตอร์ (Computer)

5.11 เครื่องยิงแม่เหล็กลม บั้มลม

การยิงผ้าใบกับโครงไม้เฟรมต้องมีเครื่องยิงแม่เหล็กเพื่อเป็นตัวเชื่อมให้ผ้าใบยึดติดกับโครงไม้ สำหรับเครื่องยิงแม่เหล็กลมต้องใช้คู่กับบั้มลมเพราะจะทำให้การยิงไม้กับผ้าใบ ลูกแม่เหล็กจะติดสนิทมากกว่าแม่ถรรรมดาเพราะมีแรงลมเข้ามาช่วย

ภาพที่ 86 : เครื่องยิงแม่เหล็กลม บั้มลม

6. ผลงานสำเร็จ

ภาพที่ 87 : ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

ชื่อผลงาน	มโนภาพจากอีกัวันน่า 1
ขนาด	130 x 180 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมัน สีอะคริลิคบนผืนผ้าใบ

ภาพที่ 88 : ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

ชื่อผลงาน	มโนภาพจากอีกัวน่า 2
ขนาด	130 x 180 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมัน สีอะคริลิคบนพื้นผ้าใบ

ภาพที่ 89 : ผลงานสร้างสรรค์วิธานพนธ์ ชุดที่ 3

ชื่อผลงาน	มโนภาพจากอีกัวน่า 3
ขนาด	130 x 180 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมัน สีอะคริลิคบนพื้นผ้าใบ

ภาพที่ 90 : ผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4

ชื่อผลงาน	มโนภาพจากอีกัวน่า 4
ขนาด	130 x 180 เซนติเมตร
เทคนิค	สีน้ำมัน สีอะคริลิคบนผืนผ้าใบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์การสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ผลงานวิทยานิพนธ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้อาศัยกระบวนการพัฒนาด้านแนวคิด รูปแบบการนำเสนอ และเทคนิคควบคู่กันไป ระยะเริ่มต้นการกำหนดแนวความคิดรูปแบบผลงานอาจยังไม่ชัดเจน ต่อมาภายหลังเริ่มพัฒนาสร้างสรรค์จนเกิดความชัดเจนในด้านแนวความคิดและรูปแบบผลงานนั้นมากขึ้น

ในการวิเคราะห์พัฒนาผลงานสามารถแบ่งตามหัวข้อได้ดังนี้

1. จุดเด่นของผลงาน

1.1 วิเคราะห์จุดเด่นส่วนรอง

1.2 วิเคราะห์การใช้สี

1.3 วิเคราะห์น้ำหนักแสงเงา

1.4 วิเคราะห์หลักตุลยภาพ

2. จุดที่ควรพัฒนา

3. พัฒนาและปรับปรุง

1. จุดเด่นของผลงาน

1.1 จุดเด่น ส่วนรอง หมายถึง ในภาพเขียนที่ตีนั้นควรมีจุดเด่นเพียงจุดเดียว หรือที่เรียกว่า จุดสนใจของภาพ และจะต้องมีจุดรองมาสนับสนุนจุดเด่น ¹¹

จุดเด่นของภาพ

ส่วนรองของภาพ

ภาพที่ 91 : ภาพจุดเด่น ภาพส่วนรองผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

ตารางที่ 3 : ตารางวิเคราะห์จุดเด่น ส่วนรอง ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1

จุดเด่นของภาพ	ส่วนรองของภาพ
เป็นรูปของสันหลังพีจีอีกว่าน่า มีลวดลายและลักษณะผิวอยู่ในโทนสีเขียว มีมิติตามความต่ำความนูนของเกล็ด สื่อถึงแนวสันเขาที่มีต้นไม้ที่เขียวขจีปกคลุมทั่วภูเขา มีความเด่นชัดเรื่องรูปทรงที่โค้งมองแล้วนุ่มนวลไม่แข็งกระด้าง	เป็นส่วนของสีเส้นของบรรยากาศท้องฟ้าที่สดใส มองแล้วสบายตา เป็นตัวช่วยสร้างระยะให้กับภาพด้วยการไล่น้ำหนักจากเข้มไปอ่อน และเป็นส่วนที่สนับสนุนให้ภาพเด่นขึ้น

¹¹ ไพรวลัย ดาเกลี้ยง, จิตรกรรมพื้นฐาน, พิมพ์ครั้งที่ 1, (กรุงเทพฯ : แพลน พรินท์ติ้ง, 2557), .145

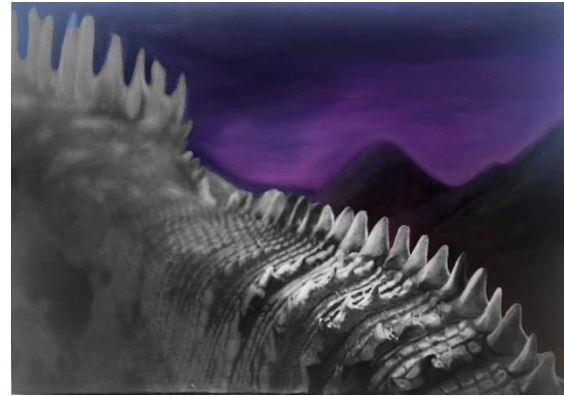
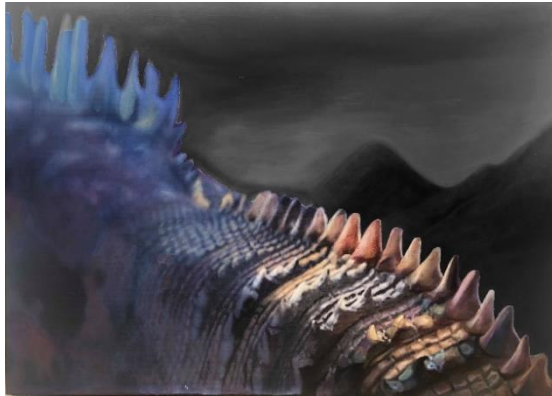
จุดเด่นของภาพ

ส่วนรองของภาพ

ภาพที่ 92 : ภาพจุดเด่น ภาพส่วนรองผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

ตารางที่ 4 : ตารางวิเคราะห์จุดเด่น ส่วนรอง ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2

จุดเด่นของภาพ	ส่วนรองของภาพ
<p>เป็นรูปของสันหลังแพนด้าสไปร์นี่เทลอีควน่า มีลวดลายและลักษณะผิวเป็นสีขาวดำ มีกระดองหลังสั้น มีมิติรอยย่นของผิวหนัง สื่อถึงสันเขาที่มีหิมะปกคลุมทั่วภูเขา มีความเด่นชัดเรื่องรูปทรงที่โค้งงอและสีส้มที่สะดุดตาชวนน่ามอง และเพิ่มเติมสีส้มของธรรมชาติด้วยต้นสนสีเขียว</p>	<p>เป็นส่วนของสีส้มของบรรยากาศท้องฟ้าที่สดใส มองแล้วสบายตา ไล่น้ำหนักจากเข้มไปอ่อน และเป็นส่วนที่สนับสนุนให้ภาพเด่นขึ้น</p>

จุดเด่นของภาพ

ส่วนรองของภาพ

ภาพที่ 93 : ภาพจุดเด่น ภาพส่วนรองผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

ตารางที่ 5: ตารางวิเคราะห์จุดเด่น ส่วนรอง ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3

จุดเด่นของภาพ	ส่วนรองของภาพ
<p>เป็นรูปของโคนหางคิ้วบันหรือคิ้วกั้วน่า มีลวดลายและสีเส้นเป็นสีน้ำตาลอ่อนสลับดำ สีสู่ถึงแนวสันเขาหินชั้นที่ลาดยาวเป็นเหลี่ยมสัน แทรกสีเส้นที่สวยงามเพื่อลดการมองภาพเสมือนแนวเขาที่ดูแล้วแหลมคมและเป็นอันตราย</p>	<p>เป็นส่วนของสีเส้นของบรรยากาศท้องฟ้าที่อึมครึมยามพบบค่า แทรกสีเส้นที่เกินความเป็นจริงโดยไล่น้ำหนักจากเข้มไปอ่อนที่สีถึงกลุ่มเมฆฝนที่กำลังก่อตัวแทรกกับแสงของดวงอาทิตย์ที่กำลังลับขอบฟ้า</p>

จุดเด่นของภาพ

ส่วนรองของภาพ

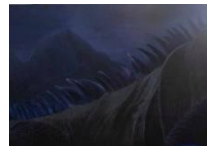
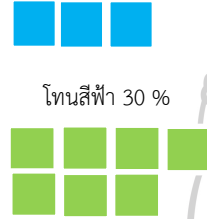
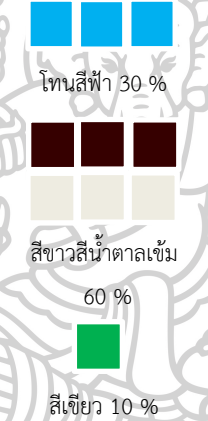
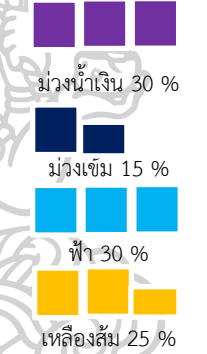
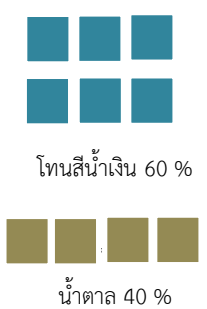
ภาพที่ 94 : ภาพจุดเด่น ภาพส่วนรองผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4

ตารางที่ 6 : ตารางวิเคราะห์จุดเด่น ส่วนรอง ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4

จุดเด่นของภาพ	ส่วนรองของภาพ
<p>เป็นรูปของแอนทิลเลียนอีกัวน่า ผิวหนังมีสีน้ำตาลอมดำมีกระโคงหลังยาวแหลม มีมิติรอยย่นของผิวหนังสื่อถึงแนวเขาที่ดูลึกกลับ ข้างบนหนามแหลมกับช่วงลำตัวเพิ่มเติมสีส้มของบรรยากาศ เพื่อสร้างความกลมกลืน</p>	<p>เป็นส่วนของสีที่เป็นโทนน้ำเงินของบรรยากาศ ท้องฟ้าที่สงบยามค่ำคืน แทรกภูเขาเพื่อเป็นตัวสนับสนุนให้ภาพเด่นและเป็นกำหนดระยะไกลให้กับผลงาน</p>

1.2 วิเคราะห์การใช้สี

ตารางที่ 7: ตารางวิเคราะห์การใช้สี

ผลงานการสร้างสรรค์	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4
รูปภาพผลงาน				
สี	 <p>โทนสีฟ้า 30 % โทนสีเขียว 70 %</p>	 <p>โทนสีฟ้า 30 % สีขาวสีนํ้าตาลเข้ม 60 % สีเขียว 10 %</p>	 <p>ม่วงน้ำเงิน 30 % ม่วงเข้ม 15 % ฟ้า 30 % เหลืองส้ม 25 %</p>	 <p>โทนสีน้ำเงิน 60 % นํ้าตาล 40 %</p>
อธิบาย	การใช้สีโทนเย็น เป็นการวางสีโดยรวมเป็นสีโทนสีเขียวคือแนวเขาที่ทอดยาว 70 % และสีท้องฟ้าคือโทนสีฟ้า 30 % เป็นการใช้สีที่พอเหมาะ ทำให้ภาพกลมกลืนดูมีชีวิตชีวา สดใสชวนน่าติดตาม	เป็นการเลือกใช้สีบรรยากาศคือโทนสีฟ้า 30 % แทรกด้วยการวางสีขาวตัดด้วยสีน้ำตาลเข้มที่เป็นลวดลายของภูเขาที่มีหิมะปกคลุม 60 % และกลุ่มต้นสนที่ใช้โทนสีเขียว 10 % เป็นการใช้สีที่พอเหมาะสามารถอยู่ด้วยกันได้ ให้ความน่าเบื่อในการใช้โทนสีที่มีความกลมกลืนกัน ทำให้ภาพมีความเร้าใจชวนน่าติดตาม	การเลือกใช้สีคู่ตรงข้าม การวางสีโดยรวมเป็นสีบรรยากาศท้องฟ้าคือ ม่วงน้ำเงิน 30 % สีของภูเขาระยะหลังคือโทนม่วงเข้ม 15 % สีของแนวเขา ระยะไกลคือสีเหลืองส้ม 25 % สีของแนวเขา ระยะใกล้คือสีเหลืองส้ม 25 % การกำหนดอัตราส่วนของสีค่อนข้างมีความแปลกตาและมีความน่าสนใจ	เป็นการเลือกใช้สีบรรยากาศท้องฟ้าคือโทนสีน้ำเงิน แนวเขาคือโทนสีน้ำตาล ซึ่งเลือกใช้สีในปริมาณที่เท่ากัน โดยทั้งสองส่วนจะแทรกสีของกันและกันเพื่อสร้างความกลมกลืน ทำให้ภาพแปลกตาน่าสนใจ ดูลึกกลับชวนติดตาม

1.3 วิเคราะห์น้ำหนักแสงเงา

ตารางที่ 8 : ตารางวิเคราะห์น้ำหนักแสงเงา

ผลงานการสร้างสรรค์	รูปภาพผลงาน	น้ำหนัก (%)	อธิบาย
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1		น้ำหนักอ่อนสุด 25 % น้ำหนักอ่อน 40 % น้ำหนักกลาง 15 % น้ำหนักเข้ม 20 %	น้ำหนักของภาพโดยรวมเป็นน้ำหนักอ่อนและมีน้ำหนักเข้มเป็นส่วนน้อย ทำให้ภาพรู้สึกสว่างสดใสในเวลากลางวัน มองเห็นรายละเอียดชัดเจน มีอัตราส่วนทุกน้ำหนักบนแนวเขาโดยเฉลี่ยตามพื้นผิว ลวดลาย และน้ำหนักอ่อนสุดไปถึงอ่อนบริเวณบรรยากาศของท้องฟ้า
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2		น้ำหนักอ่อนสุด 25 % น้ำหนักอ่อน 40 % น้ำหนักกลาง 15 % น้ำหนักเข้ม 20 %	น้ำหนักของภาพโดยรวมมีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกันทำให้ภาพมีลักษณะประสานกลมกลืน นุ่มนวล ดูน่าสนใจ น้ำหนักบริเวณบรรยากาศท้องฟ้าจะมีน้ำหนักกลางถึงน้ำหนักอ่อนสุด น้ำหนักเข้มโดยรวมจะไปแทรกอยู่บนลวดลายของภูเขา และเงาต้นสนที่อยู่ในระยะหน้า
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3		น้ำหนักอ่อนสุด 10 % น้ำหนักอ่อน 50 % น้ำหนักกลาง 30 % น้ำหนักเข้ม 10 %	เป็นการให้น้ำหนักมืด อิมคริม มีเมฆฝนบดบังแสง ตามระยะเวลาใกล้พบค่า มีส่วนประกอบของน้ำหนักอ่อนสุดที่เป็นแสงลอดผ่านลงมา ระยะหน้าของแนวเขา เพราะเป็นจุดที่เห็นชัดที่สุด น้ำหนักเข้มอยู่บริเวณสันเขาระยะหลัง ซึ่งแบ่งน้ำหนักชัดเจน มีน้ำหนักกลางแทรกน้ำหนักอ่อนในส่วนของบรรยากาศท้องฟ้าชวนติดตาม
ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4		น้ำหนักอ่อนสุด 10 % น้ำหนักอ่อน 40 % น้ำหนักกลาง 30 % น้ำหนักเข้ม 20 %	เป็นการให้น้ำหนักประสานกลมกลืน ไล่น้ำหนักอ่อน กลาง แก่ อย่างนุ่มนวล มีส่วนประกอบของน้ำหนักอ่อนบริเวณบรรยากาศของท้องฟ้าไปถึงแนวเขาที่มีแสงมาตกกระทบ มีน้ำหนักกลางและเข้มแทรกเป็นเงาที่แสงส่องไม่ถึง

1.4 วิเคราะห์หลักตุลภาพ

ตารางที่ 9 : ตารางวิเคราะห์หลักตุลภาพ

ผลงานวิทยานิพนธ์	วิเคราะห์หลักตุลภาพ
	<p>การใช้หลักตุลภาพแบ่งภาพเขียนออกเป็น 4 ส่วนเท่าๆกัน เมื่อพิจารณาแล้วปรากฏว่า รูปทรงของภูเขาจะอยู่ส่วนล่าง สีของบรรยากาศท้องฟ้าจะอยู่ส่วนบน น้ำหนักของสีที่ปรากฏข้างบนและข้างล่างจะมีตุลภาพกัน แต่จะไม่เหมือนกันเนื่องจากรูปทรงของภูเขามีความเอนเอียงไปทางส่วนซ้ายเป็นส่วนใหญ่</p>
	<p>การใช้หลักตุลภาพแบ่งภาพเขียนออกเป็น 4 ส่วนเท่าๆกัน เมื่อพิจารณาแล้วปรากฏว่า รูปทรงของภูเขาจะอยู่ส่วนล่าง สีของบรรยากาศท้องฟ้าจะอยู่ส่วนบน น้ำหนักของสีที่ปรากฏข้างบนและข้างล่างจะมีตุลภาพกัน แต่จะแตกต่างตรงที่จุดเด่นคือรูปทรงของภูเขาจะโค้งกินพื้นที่มาทางส่วนขวาเล็กน้อย</p>
	<p>การใช้หลักตุลภาพแบ่งภาพเขียนออกเป็น 4 ส่วนเท่าๆกัน เมื่อพิจารณาแล้วปรากฏว่า รูปทรงของภูเขาจะอยู่ส่วนบนซ้ายลากจรดแนวเฉียงมาถึงส่วนล่างขวา สีของบรรยากาศท้องฟ้าจะอยู่ส่วนบน น้ำหนักของสีที่ปรากฏข้างบนและข้างล่างจะต่างกันเนื่องจากแสงจะอยู่ส่วนล่างขวา ทำให้ภาพเอนเอียงไปทางส่วนล่างขวาน้อย แต่เนื่องจากองค์ประกอบโดยรวมที่แทรกไปแต่อยู่ในแต่ละส่วน จึงทำให้ภาพยังคงความสมดุล</p>
	<p>การใช้หลักตุลภาพแบ่งภาพเขียนออกเป็น 4 ส่วนเท่าๆกัน เมื่อพิจารณาแล้วปรากฏว่า รูปทรงของภูเขาจะเริ่มจากส่วนซ้ายล่างลากจรดแนวเฉียงมาถึงส่วนบนขวา สีของบรรยากาศท้องฟ้าจะอยู่ส่วนบน ภาพยังคงสมดุลกันด้วยองค์ประกอบอื่น จะแตกต่างตรงที่สีและความเด่นชัดจะเอนเอียงมาทางส่วนล่างขวา</p>

ตารางที่ 10 : ตารางวิเคราะห์จุดที่ควรพัฒนาและปรับปรุง

ผลงานการสร้างสรรค์	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 1	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 2	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 3	ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุดที่ 4
ภาพผลงาน				
เทคนิค	สีน้ำมัน สีอะคริลิก บนผืนผ้าใบ	สีน้ำมัน สีอะคริลิก บนผืนผ้าใบ	สีน้ำมัน สีอะคริลิก บนผืนผ้าใบ	สีน้ำมัน สีอะคริลิก บนผืนผ้าใบ
ขนาด	130 x 180 เซนติเมตร	130 x 180 เซนติเมตร	130 x 180 เซนติเมตร	130 x 180 เซนติเมตร
จุดที่ควรพัฒนา	จากที่ได้ส่งงานต่อ คณะอาจารย์ได้ คำแนะนำว่า สีของ บรรยากาศท้องฟ้า ควรไล่ระดับเข้มไป อ่อน จากนั้นจึงได้ ปรับปรุงและทำการ แก่ไข	จากที่ได้ส่งงานต่อ คณะอาจารย์ได้ คำแนะนำว่า สีของ บรรยากาศท้องฟ้า ควรไล่ระดับเข้มไป อ่อน และระบายให้ เนียนไม่ให้เห็นรอย พู่กัน จากนั้นจึงได้ ปรับปรุงและทำการ แก่ไข	จากที่ได้ส่งงานต่อ คณะอาจารย์ได้ คำแนะนำว่า ภูเขาที่ อยู่ ระยะ หลัง มี ลักษณะแข็งเกินไป เพิ่มความชัดให้กับ ระยะหน้า จากนั้น จึงได้ปรับปรุงและ ทำการแก่ไข	จากที่ได้ส่งงานต่อ คณะอาจารย์ได้ คำแนะนำว่า ภูเขาที่ อยู่ ระยะ หลัง มี ลักษณะแข็งเกินไป เพิ่มความสว่างให้กับ ภูเขา ระยะ หลัง จากนั้น จึง ได้ ปรับปรุงและทำการ แก่ไข
พัฒนาและปรับปรุง	สีหลังอีกกว่าที่ นำมาสื่อเป็นแนวเขา อาจจะมีได้มากกว่า 1 ลูก และเลือกใช้ สี ของ ที่ อยู่ ใน ธรรมชาติจำพวก ก้อนเมฆ หมอก เพิ่มเติมและจัด องค์ประกอบให้เข้ากับผลงาน	สามารถเพิ่มเติมด้วย ทะเลสาบหรือแม่น้ำ ให้ไหลผ่านอยู่ระยะ หน้า เพื่อให้เป็น ผลงานเป็นภูมิทัศน์ ทางธรรมชาติที่อุดม สมบูรณ์	สามารถตัดทอน กระโดงนามออก เพื่อไม่ให้ขัดต่อ ผลงาน เพิ่มเติม ระยะไกลด้วยภาพ วิวทิวทัศน์จำพวก ทะเลที่มีสีสดใส	สามารถเพิ่มเติม สีสันบรรยากาศตาม สภาพภูมิอากาศ เช่น เมฆฝนขณะก่อ ตัว ขณะฝนกำลังตก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการสร้างสรรค์

ผลงานการสร้างสรรค์วิธานิพนธ์ชุด “มโนภาพจากอีกัวน่า” เป็นการนำเสนอการจินตภาพจากการมองเห็น แล้วนึกคิดจินตนาการถึงสิ่งที่มีอยู่ในธรรมชาติ โดยเลือกมุมมองส่วนของพื้นผิว สันหลัง และสีเส้นที่แตกต่างกันของอีกัวน่า ทำให้เกิดการมโนภาพแล้วขยายเชื่อมโยงให้เป็นภาพภูมิทัศน์ของแนวเขาที่ทอดยาว เพิ่มเติมบรรยากาศของสีเส้นของท้องฟ้า และสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้ชมผลงานได้เห็นความแปลกใหม่ของธรรมชาติในอุดมคติที่แตกต่างจากความเป็นจริง ในการสร้างสรรค์ผลงานได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์เบื้องต้นไว้ เพื่อศึกษาแนวคิดในการสร้างสรรค์ ศึกษารูปแบบและเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานตามแนวคิด การมโนภาพ การจินตนาการ ได้มีการรวบรวมการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อกำหนดรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานให้น่าสนใจเนื้อหาเรื่องราวได้อย่างชัดเจน

ผลงานชุดนี้ได้นำเสนอผ่านรูปแบบของงานจิตรกรรมแบบ 2 มิติ โดยมีเทคนิคการสร้างสรรค์ตั้งแต่ การถ่ายรูปสัดส่วนของร่างกายอีกัวน่า การคัดเลือกรูปถ่ายและนำมาปรับแต่งด้วยโปรแกรมโฟโต้ช้อป แล้วนำภาพต้นแบบไปทำการพิมพ์ด้วยเทคนิคการพิมพ์อิงค์เจ็ทลงบนผืนผ้าใบ เพราะเป็นกระบวนการที่สามารถทำให้เห็นรายละเอียดพื้นผิวของอีกัวน่าอย่างครบถ้วนและสมบูรณ์ที่สุด แทนขั้นตอนการร่างภาพด้วยตนเอง และกระทำการระบายสี ปรับแต่งเพิ่มเติมตามความรู้สึกด้วยสีน้ำมัน สีอะคริลิก โดยผลงานทั้ง 4 ชุด ได้สื่อความรู้สึกและความหมายผ่านรูปทรงอีกัวน่าเป็นหลัก เป็นการผสมผสานระหว่างการจินตนาการกับความจริง เพื่อให้ผลงานออกมาในรูปแบบของธรรมชาติที่งดงาม

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ทำให้ทราบถึงความสอดคล้องกันของความงามที่อยู่บนร่างกายอีกัวน่า อาทิเช่น ความโค้งมนของสัดส่วนสันหลัง ลวดลาย สีเส้นที่แปลกตาเป็นเอกลักษณ์ของที่แตกต่างกันของแต่ละตัว และความงามของรูปทรงภูเขาที่เกิดขึ้นเองธรรมชาติ เข้าใจกลไกหลักการเปลี่ยนแปลงของสีเส้นบรรยากาศท้องฟ้าตามช่วงเวลาที่ผ่านมาที่เป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนแนวความคิด นอกจากนี้ในการสร้างสรรค์ผลงานทำให้ได้ค้นพบว่า แรงบันดาลใจเบื้องต้นยัง

ไม่เพียงพต่อการสร้างสรรค์ จึงจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทลองเทคนิคใหม่ๆ เพื่อให้ผลงานแสดงออกอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังได้รับอิทธิพลทางด้านแนวคิดทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการจินตนาการที่เป็นการนำภาพความสวยงามของธรรมชาติที่ประทับใจจากการที่ได้ไปได้พบเห็นในสถานที่เหล่านั้น มาเชื่อมโยงกับอีกัวน่าตามแนวคิดการจินตภาพ แล้วสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานของภูมิทัศน์ธรรมชาติที่แปลกใหม่ โดยการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มีการนำเสนอผลงานทั้งหมด 4 ชุด แต่ละผลงานมีเนื้อหาและรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป ทั้งการเลือกสายพันธุ์ มุมมองสัดส่วนของร่างกายอีกัวน่าเพื่อนำมาสร้างภาพต้นแบบ และสีของบรรยากาศท้องฟ้าตามช่วงเวลา ดังต่อไปนี้

ผลงานชุดที่ 1 เป็นการนำเสนอภาพแนวสันเขาที่เขียวขจี ซึ่งเกิดจากการเลือกสัดส่วนตั้งแต่สันหลังยาวจรดถึงโคนหางของฟิจีอีกัวน่า จัดองค์ประกอบให้ภาพมีน้ำหนักทางไปซ้าย ทิ้งระยะทางขวาให้เห็นมุมมองระยะไกล ทำให้ภาพมีระยะใกล้ กลาง ไกล ปรับแต่งและเพิ่มเติมสีสันของท้องฟ้าด้วยสีฟ้าอมเขียวแสดงถึงบรรยากาศที่สดใส สบายตายามเช้า

ผลงานชุดที่ 2 เป็นการนำเสนอภาพของสันเขาที่มีหิมะปกคลุม ซึ่งเกิดจากการเลือกสัดส่วนของสันหลังตั้งแต่ส่วนคอยาวจรดโคนหางของแพนด้าสไปร์นีเทล จัดองค์ประกอบทั้งน้ำหนักไปทางขวา เว้นระยะทางซ้ายให้ต่ำกว่า ปรับแต่งและเพิ่มเติมสีสันของท้องฟ้าด้วยสีฟ้าอมม่วง เพิ่มเติมกลุ่มต้นสนเพื่อให้โดยรวมของภาพเป็นธรรมชาติที่สมบูรณ์ สดชื่น มีชีวิตชีวา

ผลงานชุดที่ 3 เป็นการนำเสนอภาพของแนวเขาหินชันที่ดูอันตราย ซึ่งเกิดจากการเลือกสัดส่วนของโคนหางของคิบบันรือคอีกัวน่านำมาปรับแต่งเพิ่มเติมสีสันของท้องฟ้าที่เกินจริง โดยเลือกใช้สีโทนม่วงน้ำเงินสื่อถึงบรรยากาศที่อึมครึมยามพาค่ำ แทรกสีบรรยากาศของท้องฟ้าเข้าไปบนเกร็ดของอีกัวน่าเพื่อให้ภาพดูกลมกลืน เพิ่มเติมยอดสันเขาในระยะหลังเพื่อให้เปรียบเสมือนภูเขาอยู่ในท่ามกลางแนวเขาที่สลับซับซ้อน

ผลงานชุดที่ 4 เป็นการนำเสนอภาพของแนวเขาที่ดูลึกลับ ซึ่งเกิดจากการเลือกสัดส่วนสันหลังยาวจรดโคนหางของแอนทิลเลียนอีกัวน่า ปรับแต่งเพิ่มเติมด้วยสีสันของท้องฟ้าด้วยโทนสีน้ำเงินสื่อถึงบรรยากาศที่ความสงบยามค่ำคืน เพิ่มเติมภูเขาให้อยู่ในระยะหลังเพื่อเป็นตัวผลักระยะให้ผลงานเด่นชัดมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 การลงภาคสนามในพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลอีกัวน่าในสถานที่ที่เป็นฟาร์มเลี้ยงอีกัวน่า โดยเฉพาะ จะทำให้ได้ข้อมูลของสายพันธุ์ที่เป็นปัจจุบันและถูกต้องมากที่สุด พร้อมศึกษาเรื่องการค้ารังชีวิตของอีกัวน่า

3.2 การเข้าไปในสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติจะช่วยให้เห็นและรับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกตอนนั้นมากกว่าจากการหาข้อมูลในสื่อออนไลน์

3.3 โครงสร้างของเฟรมต้องมีความแข็งแรง เนื่องจากขณะชิงผ้าใบให้ตึงจะทำให้เฟรมไม้บิดเบี้ยว และสร้างปัญหาต่อการสร้างสรรค์ผลงานได้

3.4 แนวความคิดในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ชุด มโนภาพจากอีกัวน่า เป็นการนำเสนอภูมิทัศน์ของแนวเขาที่ใช้ส่วนของสันหลังอีกัวน่ามาเป็นองค์ประกอบ ซึ่งสามารถใช้ส่วนอื่นของร่างกายอีกัวน่ามาเชื่อมโยงในรูปแบบอื่นได้

3.5 การพิมพ์ภาพต้นแบบลงบนผืนผ้าใบสะดวกต่อการร่างภาพก็จริง แต่คุณภาพของสีจะอ่อนลงไปมาก ซึ่งอาจจะมีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานได้

รายการอ้างอิง

"Jingyi Wang." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2562 จาก

<http://www.contemporaryartcurator.com/jingyi-wang?fbclid=IwAR2Kynnyr-EP-0KjEvrXF3LZfBJKO1mEw92O4-1PqC7DXr1PCqbJ4P3RXs8>

กำพล วงษ์งามขำ. ปฏิบัติการสื่อะคริลิค. กรุงเทพฯ : วาดศิลป์: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2562.

กิติมา อมรทัต. ประวัติจิตกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2540.

ชะลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์: พิมพ์ครั้งที่ 10, 2559, 414 – 415.

"ความหมายของคำว่า 'ศิลปะ' (Art)." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2562 จาก

<https://mymodernmet.com/agan-harahap-garden-fresh/>.

ภพศ์ ยืนยง. หลักการเขียนภาพ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2547.

"ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตรภาพ." เข้าถึงเมื่อ สืบค้นเมื่อเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2562 จาก

<https://www.gotoknow.org/posts/264972>.

วิโชค มุกดามณี. เทคนิคการสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2545.

อิทธิพล ตั้งโฉลก. แนวทางการสร้างสรรค์จิตรกรรมชั้นสูง,. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง: พิมพ์ครั้งที่ 1, 2550.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายอิสราพงษ์ โพธิสาร
วัน เดือน ปี เกิด	26 สิงหาคม 2535
สถานที่เกิด	จังหวัดราชบุรี
วุฒิการศึกษา	จบปริญญาตรี สาขาศิลปกรรมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	44 หมู่ 1 ตำบลโรงเข้ อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร
ผลงานตีพิมพ์	- 2562 นิทรรศการวิทยานิพนธ์โดยนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาทัศนศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร “มากกว่าศิลปะ More Than Art #9” ณ หอศิลป์บรมราชกุมารี คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม - 2561 นิทรรศการ “แปด แก้ว กำลังสิบ” โดยนักศึกษาและศิษย์เก่า สาขาทัศนศิลปศึกษา ณ หอศิลป์บรมราชกุมารี คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม - 2557 นิทรรศการ “Infinity of art” โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรและนักศึกษาศาขาศิลปกรรมศึกษา รุ่น 8 ณ ซีคอนบางแค จังหวัดกรุงเทพมหานคร - 2556 นิทรรศการ “เปิดบ้านเอกะนาค” โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรและนักศึกษาศาขาศิลปกรรมศึกษา ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
รางวัลที่ได้รับ	-